

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

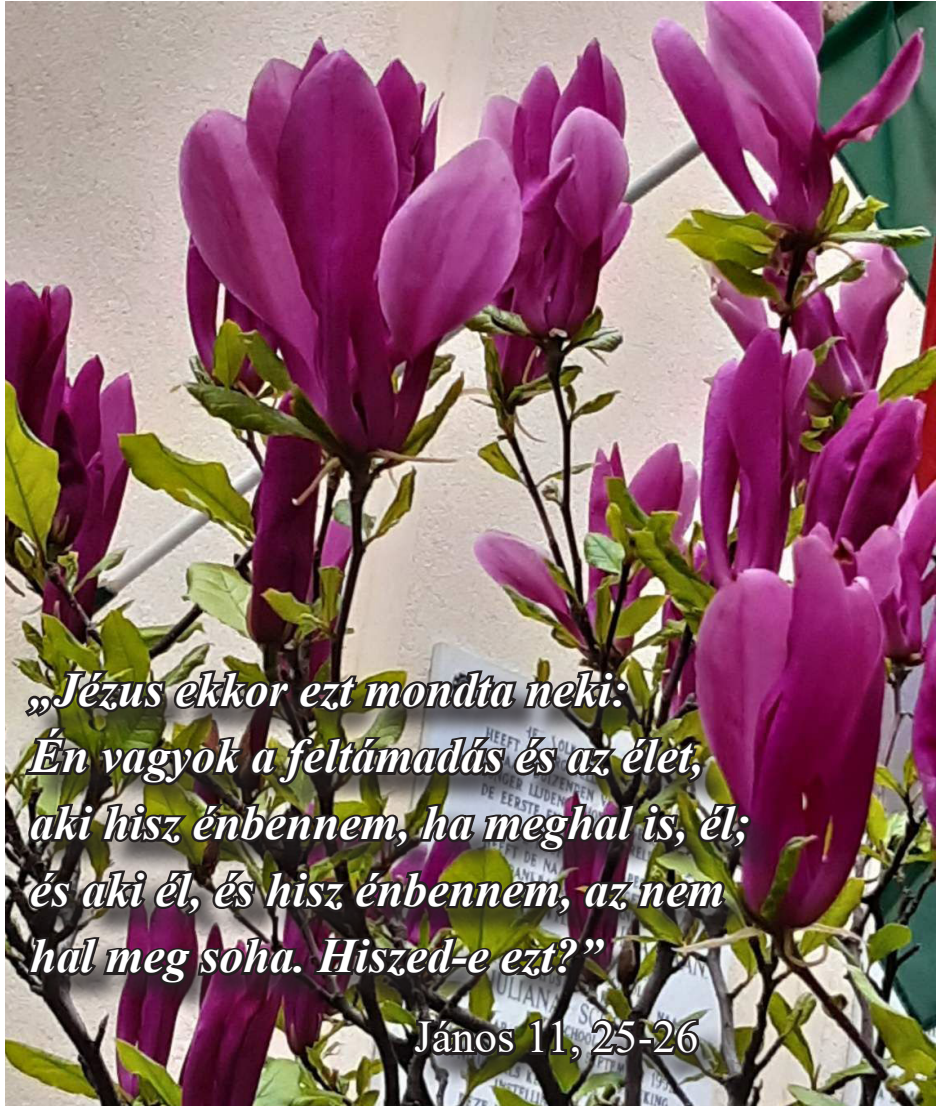
Újfoljam

94. szám

A Budapest-Fasori Református Egyházközség hírmondója

2025. április

*„Jézus ekkor ezt mondta neki:
Én vagyok a feltámadás és az élet,
aki hisz énbenem, ha meghal is, él;
és aki él, és hisz énbenem, az nem
hal meg soha. Hiszed-e ezt?”*

János 11, 25-26

A FELTÁMADÁS ÖRÖME

„Mert ez az én fiam meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott. És vigadozni kezdtek.” Lukács 15,24.

Isten fiának, lányának, gyermekének lenni a legcsodálatosabb dolog, a legnagyobb kiváltság az életben. Minden ember a szíve mélyén erre vágyik a legjobban. Akkor megnyugszik a lelke, valóban hazatalál, ha az Atya házában otthonra lel. Az otthon mély érzése hiányzik mindenkinek. Az otthon melege. Ezt csak akkor tapasztaljuk meg igazán, amikor a mennyei Atya gyermekévé leszünk. A földön töredékesen, valamenynyire betölti a szívünket a hozzánk közel állók szeretete. De amikor Isten országa megnyílik számunkra, az olyan szeretet-áradat, hogy az ember alig tudja befogadni. A 27. Zsoltárban az író ezért így imádkozik: *„Egyet kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam életem minden napján; hogy nézhessem az Úr szépségét, és gyönyörködhessem templomában.”* (4.v) Fontos, hogy a földi otthonok is meleg helyei legyenek a szeretetünknek, de a tökéletes otthon valóságát csak a Mennyei Atyával való élő kapcsolatban tapasztalja meg az ember.

Haza találtál már a Mennyei Atyához?

Ha igen, akkor tudod, hogy mit jelentenek ezek az ellentétpárok: meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott. Mert ugye soha nem felejtetted el, amikor elveszítettél valamit, és mégis megtaláltad! Hányszor elmesélted ennek a történetét másoknak! Ugyanígy azt mindenki tudja, ha átélte, hogy őt megtalálta Jézus Krisztus. Átélte, hogy feltámadt az elveszettségből, a halál állapotából.

Az akkora hatalmas csoda, mint a feltámadás! Nem kétséges, hogy megtörtént. Nem tud az ember másról beszélni, és betölti a hazatalálás öröme, az Otthon melege.

Mit jelent nekünk a feltámadás szó?

Legelőször az Ószövetség úgy használja ezt a szót, amit mindannyian ismerünk. Emberek feltámadnak egymás ellen. Főleg a Károli fordítás fordítja így a lázadás szót. Mózes és Áron ellen is feltámadtak a gyülekezetből többen. De ugyanígy egy nép is feltámadhat a másik ellen. Feltámad, mint egy oroszlán, és prédát eszik. És Isten népe is hányszor támadt fel, hogy *„az Úr haragjának a tüzét még öregbítsétek Izráel ellen.”* (4Móz 32,14) Többször ír arról is a Biblia, amikor Isten haragja feltámad a nép bűnei miatt. Az is ismert tapasztalat lehet, amiről a 3Mózes 19,16 ír: *„Ne járv rágalmazóként a te néped között; ne támadj fel a te felebarátodnak vére ellen. Én vagyok az Úr.”* (Károli ford.) Ezek mind arról a szóról vallanak, hogy mit jelent elveszett állapotban lenni. Ez a feltámadás az indulatainkból jön, a haragból, a lázadásból, az ellenkezésből. Feltámadhat bennünk egy vágy is. Látunk erre példát akár Dávid életében is. És ezek a vágyak csak rólunk szólnak, és végül pusztítóak. Az Újszövetségben pedig a fiatalabb özvegyasszonyok vágyának feltámadásáról ír Pál apostol.

Van Feltámadás, nagybetűvel, mely győzelem mindezekén!

A mi feltámadásaink, felindulásaink, fel-lázadásaink csődbe vezetnek. Ezért indul el a fiú, vagy a lány az Atyai házba, hogy

keresse a valódi Feltámadást. Mikor hazamegy, akkor átéli, hogy ami tönkrement, feltámad, újjá lesz, megújult életet kap. De először meg kell haljon az, amit az ember eltervezett, hogy Feltámadhasson az, amivel az Atya megajándékoz. Hogy mindez végbe mehet mi bennünk, azt az Egyszülött Fiú élte át először az Atya kérésére. Jézus Krisztus felvállalta a halált, az elveszettség minden mélységét, és az Atya feltámasztotta Őt, megdicsőítette. Először Jézus Krisztus volt, aki meghalt, miattunk. Mert a helyünkre akart állni. Egyedül Ő volt képes arra, hogy győzzön, mert nem volt benne semmi a bűnös emberi lázadásokból. Feltámadt az első feltámadáskor! Ő vállalta, hogy magára veszi a világ minden elveszettségét, hogy nekünk ne kelljen elvesznünk. Rálépve az útra, aki Ő maga, megtaláljuk az Otthont, hazaérünk, az Atya ölelésébe.

A Feltámadás végtelen lehetősége, ezer arca

Hihetetlen csoda, amikor egy hernyóból pillangó lesz! Gyönyörű látni, amikor a földből kibújik a hóvirág, ibolya, jácint, nárcisz. És egyszer csak pompázik és illatozik! Betölti az ember lelkét, amikor látja, hogy virágba borulnak a fák! Gyönyörű fehér, rózsaszín virághalomba! Feltámadt! Elképzelhetetlenül nagy erő, amivel az Atya megnyitotta a lepecsételt sírt, és kihozta onnan Jézus Krisztust! Ugyanilyen hatalommal munkálkodik bennünk, amikor feltámaszt az új életre. Betölt bennünket Jézus Krisztus szeretete. Felszabadít annak a valóságá, hogy Jézus Krisztus kifizette az elveszett voltunk árát. Betölt a Szent Lelkével, és új, eddig ismeretlen dolgok támadnak fel bennünk. Feltámad a vágy, hogy kövessem Jézus Krisztust, hogy kapcsolatban legyek vele. Feltámad a vágy, hogy hasonlítsak Hozzá,

és ne a bűnnek engedjek többé! Feltámad sok jó gondolat, amiben hasznára lehetek Isten Országának, és az Ő gyermekeként eszköze lehetek. Mint ahogyan a 40 éves Mózes szívében feltámadt az a gondolat, hogy megkeresi és meglátogatja a testvéreit. (ApCsel 7,23) S még mennyi minden tud feltámadni, ha Jézus Krisztus által feltámadt az életünk. Feltámadhat egy kapcsolat, mely régen halott volt, és reménytelen. Kibékülhetnek, újra kezdek emberek. Apa fiával, és lányával, testvér, testvérel.

Feltámadhatunk betegségből, ha Isten úgy akarja. Nincs olyan helyzet, és testi mélység, mely lehetetlen volna számára. Feltámadnak reménytelen helyzetek. Mert emberi erőlködésből képtelenség, de a feltámadás ereje után élő reménység van. Feltámad az életkedvünk. Pedig már azt hittük, hogy vége, nincs értelme, minden hiába! Azonban egyszer csak találkozik az ember az élő Jézus Krisztussal, és megérint a szava, ölelése, ereje. Addig vonszoltam magam, attól kezdve járok, és szaladni tudok.

Feltámadok a rám jellemző, engem fogva tartó hozott örökségekből, kísértésekből, bűnökből. Korábban nem tudtam nem megtenni, de utána tudok szabad lenni. Mert az Atya közelében mindennél nagyobb kincs az enyém! És még előttem van, hogy feltámadok a sírból, a testi halál után. Ahogy Luther Márton fogalmazta: „Alszunk addig, amíg Ő jön. Kopogtat a sír kövömön és azt mondja: „doktor Martinus, kelj fel! Akkor egy pillanat alatt felkelek, és boldog leszek vele!”

Hol tartasz ezen az Úton? Melyik feltámadás jellemző Rád? Mikor vigadtál, örültél ennek? Mennyire nagy a feltámadás öröme benned?

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor

2025 LEGYEN SZÁMUNKRA A MEGÚJULÁS, A NAGYKORÚVÁ VÁLÁS ÉVE!

Főgondnoki beszámoló 2024-ről

Kedves Gyülekezet!

Mint újdonsült, éves beszámolót író, első éves főgondnok azon gondolkodtam, hogy minek is kell benne lennie mindenképpen egy ilyen beszámolóban. Kicsit utánakeresve láttam, hogy az általam is elgondolt témák, mint például a programok, a közösségi események, az anyagi helyzet ismertetése mellett a tagok lelki egészségről, szellemi fejlődéséről, összefoglalóan a lelki állapotról is fontos beszélni. Ezzel, mint leglényegesebbel kezdeném.

Milyen lehet a lelkiállapotunk több év Covid-járvány okozta elzártság és félelem után? Mert a járvány alapjaiban alakította át kapcsolatainkat, tette azokat érintés-, néha talán lelki érintésmentessé is, a kötődéseinket a közösségekhez felületesebbé.

Milyen lehet a lelki állapotunk a szomszédunkban és távolabb, sőt az egész világra kihatást gyakorló háborúk mellett, melynek fegyverropogását, füstjét-bűzét itthon nem érezzük ugyan, de a gazdaságra és így a mi megélhetésünkre gyakorolt hatását mindenki megtapasztalja?

Milyen lehet a lelki állapotunk több év építkezés végén, egy albérlletben eltöltött év után, melyekben valamilyen módon mindannyian megterhelteztünk, ha máshogyan nem, akkor az által, hogy a komfortzónánkból erősen ki kellett lépnünk?

Milyen lehet a lelki állapotunk akkor, amikor egy generáció kifutni látszik; azok, akik a gyülekezetünk 1995-ös újjáéledésé-

vel itt indultak el, és évtizedeken keresztül „tolták a Fasor szekerét”, de mostanra már szívesen átadnák a stafétát, mert élethelyzetük is megváltozott, és talán el is (bele is?) fáradtak a hosszú szolgálatba?

És milyen lehet a lelkiállapotunk akkor, amikor a stafétát átvevő fiatalabb generáció a CSOK révén az agglomerációba vagy vidékre költözik, és kikerül az itteni vérkeringésből, sokféle úrt hagyva maga után?

De Testvérek! Az igazi kérdés nem az, hogy milyen lehet mindezen külső, globális körülmények hatására a lelkiállapotunk, hanem az, hogy mi határozza meg azt? Azt gondolom, hogy a tagok Istennel való kapcsolatának minősége az igazán meghatározó, és az ebből fakadó egyéni lelki jól-lét révén fejlődik az egymással való kapcsolatunk, valamint közösségi, gyülekezeti létünk, a lelki állapotunk is. Amilyen az első, olyan a második.

Ezen a téren hogy állunk? Mi látszik, mi érezhető mindazok számára, akik velünk találkoznak? Mennyire sugárzik át rajtunk Isten szeretete az ő javukra?

Mit tettünk ezért a misszióért?

Nagyon hálásak lehetünk azért, hogy 2024-ben is nagyon gazdag volt gyülekezetünk hétköznapi, nyári, és ünnepi alkalmainak a száma, ahol mindig hangozhatott az ott levőknek Isten ígéje, melyből új élet vagy a hit megerősödése fakadhatott. Így ismét volt 2024-ben hitmélyítő hét, farsang, presbiternék napja, férfi és női csendesnap,

konfirmáció, kéz-mű-hely, téstakécsítés, Tanúim lesztek, Keresztkérdések tanfolyamok, nagyheti és pünkösdi előkészítők, filmklub, baba-mama kör, presbiteri hétvége és hálaadó alkalom, teaház, zenés alkalmak, bibliaórák külön férfiakkal, nőknek és különböző korosztályoknak és csoportoknak kedden, szerdán, csütörtökön és havonta egyszer pénteken közösen. Meg tudunk tartani Napközis tábor (37 gyermekkel), Kincskereső tábor (30 gyermekkel), Konfirmandus tábor 16 konfissal, Gyülekezeti hetet 150 résztvevővel, Ifjúsági hetet 35 fővel, a 35 felettiek táborát 62 fővel, a Mesetábor 50 gyermekkel és a cserkészhetet is a 100 évesé lett 270. sz. Hajnal cserkészcsapattal. És akkor még nem említettem a minden heti istentiszteleti alkalmakat, úrvacsorás vasárnapokon kettőt, ünnepnapokon hármat is, melyeken élő hitű, odaszánt életű, elkötelezett lelkipásztoraink hirdetik Isten kegyelmét-szeretetét, a megtérés evangéliumát. Összességében több száz főt érünk el az Igével, engedve a missziói parancsnak. Azért soroltam fel mindezeket, mert kifejezetten jó hallani a sok lehetőséget újra, és valóban hálára indító kell legyen mindez. Az a reménységünk, hogy idén is hasonlóan lehet részünk.

Hogyan lehetséges mindez? Elsősorban Isten kegyelméből és áldásával. Másodszorban viszont azokkal az emberekkel, akik a felsorolt alkalmak, feladatok „szívügyesei” ahogy elnök-lelkész Testvérem szokta fogalmazni. Semmiképpen sem szeretném azt a látszatot kelteni, hogy Isten helyett az embert magasztalom fel, azt viszont kifejezetten szeretném hangsúlyozni, hogy nem vehetnénk át Istennek ezeket az áldásait, ha nem lennének itt, a Faszorban is olyan neki engedelmes és a szolgálat iránt elkötelezett gyermekei, akiknek a fenti alkalmak

Összességében több száz főt érünk el az Igével, engedve a missziói parancsnak.

imádságban hordozása, majd kitalálása, szervezése, megtartása, elszámolása, stb. köszönhető. Hadd mondjak én most erről a helyről mindannyiunknak az egész gyülekezet nevében nagy-nagy köszönetet!

Vittünk-e örömet mások szívébe?

De jó lenne őket sokkal jobban tudni megbecsülni, megerősíteni, kezüket nem elengedni, nem hagyni őket kiégni, vagy elmenni – ahogy ez sajnos az elmúlt időben többekkel megtörtént. És így jutunk el az értékelésben oda, hogy megvizsgáljuk azt is, mi az, amit nem tettünk meg, ami hiányzik, ami elmaradt, bár tudtuk, hogy kellene, jó és hasznos, másoknak üdvös lenne? Mi az, amit magunkra vállaltunk, de nem kellett volna, mert nem indított rá Isten, mi az, amire viszont Szent Lelke készítetett, de amiben végül engedetlenség maradtunk?

A legtriviálisabbal kezdem: imádkoztunk-e? Gyülekezeti imaközösségünk régebben, 30-40 fővel is zajlott, mostanában jó, ha összejön 10 ember... Szomorú kimondani, de vasárnapi istentiszteletek előtti presbiteri imaközösségünk még inkább elgyengülőben van... Én hol vagyok ilyenkor?

Aztán: adtunk-e hálát elégszer, figyel-

tünk-e inkább erre, vagy a világ zaja elterelte a figyelmünket? Odafordultunk-e másokhoz? Vittünk-e örömet mások szívébe, felüdítettünk-e másokat, látogattunk-e, felhívtunk-e olyanokat, akikkel keveset találkozunk, akikkel a közös szolgálat összesodor esetleg, halljuk is, hogy történt náluk valami, de aztán utánafelelünk-e? Érdekelnek-e minket, kíváncsiak vagyunk rájuk úgy igazán, vagy megelégszünk a „hogya vagy? kösz, jól” felületességével? És ha tettük is, csak azokkal szemben viselkedtünk így, akik felénk is gyakorolták ezeket a gesztusokat? *„És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a pogányok is?”* (Mt 5, 47)

Megvolt-e bennünk az a gyermeki bizalom mennyei Atyánk iránt, (amit Jézus elengedhetetlennek tart a mennyek országába való bejutáshoz), vagy aggodásunkkal igyekeztünk percekkel toldani életünkhez? Tartottunk-e haragot, vitatkoztunk, veszekedtünk-e parttalanul, feleslegesen, beszélünk-e el egymás mellett minden empátia nélkül, meg nem értve egymást?

Én hova tartozok? Az Ő szavára figyelmes, neki engedő, elköteleződésre szolgálatvállalással, anyagi hozzájárulással is hajlandó „szívügyesek” közé, vagy még csak azokhoz, akik az ő fáradságos munkájuk gyümölcsét élvezik?

Nem sorolom tovább. Ez az, amit mindenki csak magába nézve tud igazán megítélni. De amilyenek vagyunk mi, olyanná lesz a gyülekezetünk. Én úgy érzem, a sok jó és hálára indító dolog, missziói tevékenység mellett bizony vannak területek, amelyeken fejlődhetünk. Imádkozzunk ezért. A régi szóval nyugtatok mindenkit: „akinek nem inge, ne vegye magára”, viszont kedvenc humoristám, néhai Hofi Géza kiegészítését

is hadd tegyem ide intésül: „de akinek inge, az öltözzön fel végre!”

Gyülekezetünk fenntartó egyházközség is egyben, van óvodánk, iskolánk, milyen csodálatos missziós lehetőség mindez. E beszámoló nem intézményi, hanem gyülekezeti fókuszú, így most csak annyit említenék meg, hogy a 2023-as kihívások nagy része 2024-ben is jelen volt, a lakosság fogyása mellett a gyereklétszám ilyen mértékű csökkenése (ugyanis „csak” 35-tel vannak kevesebben a diákok) egyedül Isten ajándéka, melyért nem is tudunk talán elég hálásak lenni. Ez a fogyás ugyanakkor jelentősen rontja az intézmény gazdasági vonatkozású fenntarthatóságát, mely arra késztet bennünket is, mint fenntartót, hogy újabb lehetőségek például profilbővítés után nézzünk.

Imádkozzunk minden szolgálóért!

Az intézményeink lelki oldalát illetően örömteli arról beszámolni, hogy a pedagógusi közösség kitartóan elkötelezett annak a lelki többletnek a képviselésére és továbbadására, melyre a gyermekek nevelésében (is) oly nagy szükség van. Ugyanakkor szomorú és nagy kihívást jelentő, de komoly missziói lehetőséget magában hordozó az a tény, hogy míg 20 évvel ezelőtt az intézményünkbe jobbra a gyülekezet új életet kapott tagjainak gyermekei jártak, mostanra az iskolába járó családok nagy része nem hogy a mi gyülekezetünkhöz nem kötődik, de többségük semmilyen gyülekezetbe nem is jár. **Milyen jó tudni ilyenkor, hogy minél nagyobb a sötétség, egy kis mécses fénye annál jobban tud tündökölni!**

Ugyanezt a lelkületet viszik hitoktatóink is más egyházi és állami intézményekbe, a korábbi években megszokott erőfeszítések

Imádkozunk minden szolgálóért és munkatársért!

és létszámok mellett, és ugyanilyen szeretettel zajlik a siketmisszió is egy fasori kötődésű lelkipásztor és több gyülekezeti tagunk részvételével és támogatásával.

Imádkozunk minden szolgálóért és munkatársért, hogy a sokszor oly emberi és elszomorító nehézségek és széthúzások közepette is erejük megújuljon és világítani tudjanak!

Említettem a fogyó kerületi lakosságot, melynek okai nagyon összetettek. Ez önmagában is elég magyarázat lehetne gyülekezetünk fogyására is, azonban sajnos ehhez biztosan saját egyházközségünkön belüli okok is hozzájárulnak. Tény, hogy az újonnan érkezők ellenére, évről évre körülbelül 30 fővel csökken a választói névjegyzékben szereplők száma. A névjegyzékben szereplők átlagéletkora 57 év, tavalyhoz képest minimálisan fiatalodtunk, de a több éves trend azt mutatja, hogy a fiatalabbak létszáma csökken. A keresztelesek 25, a konfirmáltak 30 fő körüli száma egyelőre stagnál, házasságkötés tekintetében – talán a megnyitott gyönyörűen felújított templomnak köszönhetően gyenge növekedés látszik, temetések vonatkozásában viszont csökkenés, ami feltehetően nem a halálozási szám csökkenésében, hanem az egyházi temettetést választók körének megcsappanásában gyökerezik.

A gyülekezet anyagi helyzetét illetően tavaly azt mondtuk, hogy „szoros, kifeszített” és hogy 2024 is ilyen lesz. Most már látjuk, valóban ilyen volt. Egyrésztől elmondható, hogy a választói névjegyzékben szereplők 80 százaléka egy nagyon komoly – a korábbi éveket is meghaladó – összeggel támogatja a működést, és ezek felett majdnem ilyen mértékű befizetés érkezett még nem egyháztagek részéről is. Mindezekért csak hálás köszönetet tudunk mondani, tudva, hogy esetleg ez a támogatás sokaknak akár erőn felüli is lehetett. Másrésztől viszont látnunk kell, hogy még ez a növekedés sem tudja fedezni a gyülekezet élettereinek működtetésével és munkatársaink juttatásaival kapcsolatos költségek növekedését. Itt ne csak lelkészeinkre, hanem az egyházfira, orgonistánkra, könyvelőnkre, takarítónkra és a hivatalt vivőkre is gondoljunk. Tovább nehezíti a helyzetünket, hogy költségeink nem pusztán az infláció miatt, hanem a felújítás során beépített fejlett rendszereink üzemeltetési és karbantartási költségei miatt is növekednek. Egyszerűen fogalmazva: a gyülekezeti eltartó-képesség növekedési trendje nem éri el költségeink növekedésének ütemét, nyílik az olló. Mindezek miatt 2024-ben a működésünket csak egy, Isten megtartó kegyelméből fakadó nagy összegű hagyaték segítségével tudtuk biztosítani, ilyen jellegű kisegítéssel, támogatással azonban a költségvetés tervezésekor nem tudunk rendszeresen számolni.

Ezek a folyamatok és trendek – mint felelős gazdálkodókat – arra ösztönöznek, hogy alapvetően vizsgáljuk felül gazdasági szerkezetünket. Erre 2024-ben igyekeztünk több figyelmet fordítani és a megszerzett tapasztalatokkal készülünk a 2025-ös év költségvetésének elkészítésére. Az azonban látszik, hogy sokkal több imádságra, böl-

csességre és költségcsökkentésre és/vagy racionalizálásra lesz szükség. Mondom ezt úgy, hogy most sem gondoljuk, hogy szórjuk a pénzt.

Itt ragadom meg a lehetőséget arra, hogy az építési ügyeinkre kanyarodjak, annak még egy kicsit a gyülekezeti gazdálkodással kapcsolatos részével kezdve. Újra hangsúlyozzuk, hogy a kormányzattól kapott milliárdos nagyságrendű támogatásból az előbb részletezett gyülekezeti életre egy fillért sem költhetünk, azt az utolsó forintig a felújításra kell fordítanunk, tehát lelkészeink, munkatársaink javadalma, a templom és parókia fenntartása csak és kizárólag a gyülekezeti tagok vagy a névjegyzékben még nem szereplők nevesített és nem nevesített befizetéseiből valósul meg. A gyülekezet tehát önállóan, saját adományaiból tartja fenn magát. **A templom ilyen mértékű felújítására a gyülekezeti támogatás soha nem adott volna lehetőséget, ezért is nagyon örülhetünk a kormányzat felől érkező, de pusztán a felújításra kapott, felcímkezett támogatásnak.**

Isten megtartott bennünket

Ez a forrás mára gyakorlatilag teljesen felhasználásra került és elszámolása is jó úton halad a lezárás felé. A támogatás révén – Istennek hála – nagyon sok minden megvalósulhatott abból, amit eredetileg elterveztünk: láthatják a testvérek a megújult, csoda szép templombelsőt, amelybe májusban egy év „albérlet” után visszaköltözhetünk, láthatják a megújult hivatali előteret és vizesblokkot, akadálymentes mosdót, mellyel ez a nagyon égető kérdés is javult picit (sajnos ennél többre a terek adottságai nem adtak lehetőséget), reméljük hallhatják a modernizált audio-rendszert és együtt élvezhetjük alkalmainkon a kivetítést és az

élő közvetítések minőségének javulását is.

Egyelőre nem mindenki számára látható, de a régi hivatali és lelkési helyiségek felújítása is a végéhez közeledik, és hamarosan elérhetővé válik a gyülekezet számára is a volt egyházi-lakásból kialakított új gyülekezeti terem, közösségi tér és konyha. Ezekkel együtt átalakításra és felújításra kerültek az alagsori területek is, köztük az „Új teremtes” is.

Utolsó felújítási elemként készülnek a földszinti ablakok is, és azt reméljük, hogy márciusra minden a helyére kerül, és magunk mögött tudhatjuk az építkezés sokszor nem kis terhekkel és felelősséggel járó, mára már igen hosszúra nyúlt, de szép eredményű időszakát. Készülünk az idénre tervezett hálaadó napra, melyen megköszönhetjük az adományozók nagylelkű támogatását!

Kedves Testvérek! 2024 sok kihívást tartogatott, sok mindent megláthattunk benne, és volt nagyon sok hála és alázatra, öröme és békességre, folytatásra, de önvizsgálatra is indító esemény. Isten megtartott bennünket, ez már maga a kegyelem, amiben idén is növekedhetünk. Református egyházunkban 2025 az ifjúság szolgálatának az éve, de legyen számunkra ezen túlmenően a megújulás, a nagykorúvá válás éve is egyben.

„Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!” (Fil 4,8)

Dr. Simongáti Győző, főgondnok

Elhangzott: 2025.01. 26-án

„Tenyerembe írtalak.”

“HÁLÁSAK VAGYUNK”

Beszámoló diakóniai szolgálatunk tevékenységéről

„Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás” (Péld 6,20–35)

Immáron hagyománnyá válik, hogy január első napjaiban a diakóniai szolgálatban munkamegbeszélést tartunk, amelyen értékeljük az előző naptári évben végzett szolgálatunkat és meghatározzuk az újévre tervezett feladatainkat. Erre az alkalomra került sor 2025. január 14-én. Most tájékoztatásul beszámolok a diakóniai szolgálat munkájáról, a megbeszélésről, illetve a diakónia elmúlt három évéről.

A diakóniai szolgálatom kezdete 2021. szeptember 12., amikor az elhívást kaptam a szolgálatra. Fontos számomra hangsúlyozni, hogy a „szolgálatra”, és nem a diakóniai szolgálat vezetésére szól az elhívásom, ugyanis vallom, hogy a diakónia vezetését a mi Urunk végzi, nekem, az általa elénk hozott teendők, feladatok koordinálása,

szervezése a feladatom és a szolgáló társaimmal együtt azok hatékony megoldása. Hálás vagyok Istennek, hogy jelenleg közel 30 szolgáló társam van ebben munkában. Természetesen vannak, akik rendszeresebben és nagyon aktívan szolgálnak, mások pedig alkalmanként, egy-egy feladatban, ami ugyanolyan fontos.

Mit mondhattunk el értékelésként a diakóniáról ezen az újévi megbeszélésünkön?

A fasori diakóniai szolgálat stabil alapokra építhető, az elődeink munkájának köszönhetően.

Számomra fontos azonban, hogy ne csak a hagyományos és megszokott feladatokat lássuk el, (mint az időssekkel és rászorultakkal való törődés, kórházi misszió, betegek látogatása stb.), hanem ezentúl keressük az új lehetőségeket, eszközöket és módszereket, amelyek alkalmazása lehetővé teszi a

A Diakónia-csoportban szolgáló testvérek – Szeretettel várunk mindenkit a diakóniai szolgálatban

munkánkban való fejlődést, előre lépést.

Mi mindent tettünk eddig?

1. Kidolgoztuk a diakónia anyagi támogatásának rendjéről szóló szabályzatot, és ezt a presbitérium is elfogadta. Ily módon transzparensbé vált a támogatás rendje. A szabályzat rendelkezik arról, hogyan és mi módon lehet anyagi támogatást igényelni és milyen összegben. A Lelkeszi Hivatalban igényelhető a szükséges formanyomtatvány, aki úgy érzi szüksége lenne a pénzbeli segítségre.

2. Igehirdetés az Idősoththonban:

Örömmel teszem közzé, hogy a Dózsa György úti Idősek Otthonába második éve járunk igehirdetésre **Somogyiné Ficsor Krisztina** nagytiszteletű lelkész asszony-nal. Ez a húsvéti, pünkösti és karácsonyi ünnepek előtti héten, szeretetvendégséggel egybekötve történik. Célunk, hogy az idősök napjait ezzel is szebbé tegyük, és segít-sünk az ünnepi hangulatot megteremteni.

3. Rászoruló támogatása, adománygyűjtés:

Az elmúlt időszakban elindult a szolgálatban a téztakésztés. Metélt és csigatésztát készítünk, amelyet megszártva, csomagolva és beárazva a gyülekezetben adunk el. Az így befolyt összeget **a kárpátaljai rászoruló családok megsegítésére fordítjuk.** A diakóniai szolgálat komoly energiát fordított az adománygyűjtésre az elmúlt évek karácsonyán, de részt vállaltunk a MRSZ által szervezett adomány gyűjtésekben is.

2024 karácsonyán a saját gyülekeze-tünkben volt pénzbeli adományozás és élelmiszerek gyűjtése. Ebből támogattuk a kárpátaljai gyülekezeteket, amelyet, mint az közismert, a lelkészeink vittek magukkal Kárpátaljára, és a gyülekezetben is ezekből az adományokból segítettük a rászoruló családokat.

4. A gyülekezetből kitekintés lehetőségei:

- A „Tanúm lesztek” programsorozat országos megnyitóját Somogyiné Krisztina szervezte, amelyben diakóniai

csapatunk is örömmel vett részt.

- 2024. november 9-én pedig az **Egyházmegyei Diakóniai Nap szervezésére került sor** a fasorban.

Mindkét alkalom lehetőséget adott az ide érkező vendégeknek, hogy láthassák a gyönyörűen megújult templomunkat, és egyben megérezzék azt a szeretettel teljes, családi hangulatot is, ami a fasorban jellemző.

5. Más gyülekezeti szolgálatokkal való kapcsolat, együttműködés építése

A diakóniai szolgálat szeretne minél szélesebb körben kapcsolódni a különböző más gyülekezeti szolgálatokhoz, amelyre már vannak jó példáink. Ilyen a köztgazdák-kal és az ifisekkel való kapcsolatunk, de a Teaházzal is volt már alkalmunk közös programra.

6. Diakóniai hírlevél

Azok a testvérek, akik olykor-olykor a fasor weboldalára látogatnak, ott felévente találkozhatnak a „diakóniai hírlevéllel”, amely a korábbiakban nem volt. Arra irányult ez a kezdeményezés, hogy felévente közzé tegyük fotókkal is illusztrálva a diakóniai szolgálat tevékenységéről szóló beszámolóinkat.

A diakóniai szolgálat elismerésének tekintem az „Erzsébetváros” című újságban megjelent írást a diakóniai szolgálatunkról, részben a személyemről. Mivel 7. kerületi a gyülekezetünk tagságának jelentős része, ez figyelemfelkeltő volt.

7. Szeretethíd program

Minden évben részt veszünk a Magyar Református Szeretetszolgálat (MRSZ) által meghirdetett Szeretethíd programban. Ennek keretében látogattuk az elmúlt két évben az időseinket. Emlékezzenek csak: a sárga rózsza és a szív volt a jelképes ajándékunk!

De az óvodásainkat is bevontuk a szolgálatba, velük begónia palántákat helyeztünk el az udvaron, 2023-ban pedig fűszer- és gyógynövények magját vetettük el a kicsikkel.

2024-ben egy igazán felemelő és csodás feladat várt ránk a Szeretethíd kapcsán: a saját **templomunk takarítása** volt a vállalt feladat, amelyben példa értékűen nemcsak a diakónia, de a teljes gyülekezet részt vett. **Hálások vagyunk érte!**

8. Szeretetvendégség és Idősek karácsonya rendszeres szolgálat, de a Teaházzal közösen, a keresztkérdések sorozat kapcsán, a női-, és férfi csendesnapokon, és minden más alkalommal, ahol szükség van ránk. A Teaházzal közös programunk egyben új szolgáló testvérek toborzását is célozta, ahol hat fővel bővült a szolgálói csapatunk.

9. Beszámoló a diakóniai szolgálat munkájáról a Presbitérium előtt

Nagy öröm számunkra, hogy a diakónia tevékenysége a Presbitériumunk figyelmére is számot tartott, így 2024. szeptember 12-én a testület előtt adhattam számot a munkánkról, amelyet a fentiekben is leírtam. Ezen túl voltak olyan személyes szolgálataim, amelyekről nem szeretnék részletesebben írni, de jelentőségüket tekintve fontosak voltak, mint pl. adminisztratív segítség a temetések kapcsán, vagy akár lakásproblémák intézése az önkormányzatnál, idősök otthonában való elhelyezés, ügyvédi eljárások biztosítása stb.

A diakóniai szolgálat 2025. évi feladatterve

Az újévi terveink is gazdag szolgálatot ígérnek:

- továbbra is az alapvető és hagyományos teendőinket végezzük, vagyis az időseink, a rázorulóok ápolását, gondozását
- ez évben is szolgálunk a Dózsa György úti Idősek Otthonában igehirdetéssel és szeretetvendégséggel húsvéti, pünkösdi és a karácsonyi ünnepek előtt
- a 2025-ös év „Szeretethíd” programjában a Peterdy utcai Idősek Otthonába látogatunk, ahol kitakarítjuk az udvart, és néhány növény kihelyezésével szebbé próbáljuk tenni, amelyhez virágpalántákat a 7. kerületi Önkormányzat biztosítja.
- A terveink között felmerült a **„Dia-**

kóniai fogadóóra” szervezése, amelyet kezdetben személy szerint vállalnám indítani a tapasztalatgyűjtés miatt is. A fogadóóra célja az lenne, hogy a meghirdetett időpontban akár személyesen, akár telefonon elérhető leszek. Meg tudjuk beszélni a testvérek gondjait, problémáját, ami a diakóniai szolgálat hatókörébe tartozik. Ha pedig azon túlra esik, azt meghallgatom, és továbbítom a lelkészeinknek. Ugy gondolom, ezzel az ő munkájuk is könnyíthető lenne, és talán gyorsabbá válna egy-egy probléma megoldása. Ez az elképzelés még alakul, formálódik, amelyhez örömmel vesszük a gyülekezet véleményét, javaslatát is.

- A megbeszélésünk kapcsán elfogadtuk, hogy úgynevezett **„Igekosarat”** készítenénk, és helyezzünk el a templomba bejövet, a bejárati kispadon az újságok mellett. Terveink szerint, az istentiszteletekre érkezve egy-egy igét alkalmanként a kosárba tenne mindenki. A templomból kifelé menet pedig elvehet mindenki egy igét, bővítve ezzel a saját igetárát.

Szeretettel várunk mindenkit a diakóniai szolgálatban

- Nagyon fontos számunkra, hogy megújuljon és létszámában is folyamatosan növekedjen a szolgálatunk, hiszen az aratnivaló sok, a munkás kevés – mint oly sokszor idézzük ezt az igét.
- Mindenki talál itt a maga számára megfelelő feladatot, ezért örömmel várunk minden jelentkezőt.

- Jelentkezés Szombatiné Kovács Margit diakóniai vezetőnél vagy Somogyiné Krisztina lelkipásztornál a már ismert elérhetőségen.

Ezúton is köszönjük lelkészeink, a többi gyülekezeti szolgálat és a gyülekezet tagjainak minden támogatását, segítséget, hogy szolgálatunk valóban az Ur dicsőségére legyen.

Világossíts meg minket, hogy minden szegényben és rászorulóban Jézust lássuk, akivel jót tehetünk, amikor irgalmasak vagyunk hozzá!

Szombatiné Kovács Margit

AKIK BETELJESÍTETTÉK NEVÜK JELENTÉSÉT

Betekintés Eszter és Lázár nehéz évébe

2023-ban figyeltem fel a Julianna Református Általános Iskolánk egyik édesanyjára. Akkor költöztek Budapestre Szekszárd mellől. Gyönyörködött benne a szemem, ahogy a baba-hordozóban vitte magán a már egy év körüli kislfiát. Aztán tapasztaltam, hogy hozza a többiek az iskolába. Számolni kezdtem. Hat gyermek van körülötte! Olyan nagy szeretettel bánt velük! És bármikor megálltunk beszélgetni, nagy örömmel hallgatott minden lelki mondatot. Néha Lázár ott ficáinkolt a baba-hordozóban, de az édesanya nagyon vágyott Isten dolgairól hallani, vagy nehézségeit megosztani velem.

Szomorú okok miatt költöztek fel, hiszen az édesapa nem jött velük. Pontosán előle menekültek. Éveken keresztül szeretetben küzdöttek, harcoltak ezért a kapcsolatért, de aztán nyilvánvalóvá lett, hogy el kell jönni.

Lázár születése

Öt gyermek után fogant meg. Míg a többiek között másfél-két év van, addig Lázár születése és az előző testvére között öt év a különbség. Miért is született meg egy már eleve nehéz családi helyzetben? Nem volt kérdés az édesanya számára, hogy a gyermek ajándék, az életet Isten adja, és bűn azt a döntést hozni, hogy elvettem. Inkább egy jó néven gondolkozott, egy olyan néven, mely kifejezi a helyzetet, a reménységet. Imádkozott és így kapta Istentől a Lázár nevet. A Lázár név jelentése: Isten segített, Isten barátja. Csakis ez az üzenet viszi tovább az édesanyját ebben a helyzetben. Ha vele lesz az Úr. Az Isten jelenléte, szoros barátsága ad erőt ahhoz az úthoz, amin járnia kell. Ez a szoros barátság pedig egyedül Jézus Krisztus által lehetséges!

Zenész család

Fontos tudni, hogy Eszter művészettörténész, zeneterapeuta diplomája mellett Pestre kerülve elkezdte a másoddiplomás csellótanári képzést, amihez szintén sok erőt kért és kapott az Úr Jézustól, hogy végezni tudja, hiszen egyedül volt a hat gyermekkel, és aztán

A kis Lázár – a neve azt jelenti Isten segített, Isten barátja

még egy nagy súllyal terhelődött meg az életük! Az öt gyermek is muzsikál: Boldi csellózik, (korábban a Pécsi Egyetem különleges tehetségek szakán, most a Szent István Zeneművészeti Szakgimnáziumban), Fülöp, Zsigmond és Miklós hegedül és Julinka csellózik és balettezik. Eszter és a nagyobb gyermekek többször is szolgáltak a Julianna Iskolánk családi Istentiszteletein hangszeres kísérettel. Saját megvallása szerint szereti hallgatni a református prédikációkat, mert mélyen a Szentírásba ágyazottak. Akkor is, ha római katolikusok. Szép harmóniában van ez azzal, hogy az ősök között is voltak reformátusok és többen katolikusok.

A rohamok kezdete

Fél éves volt Lázár, amikor elköltöztek Budapestre. 2023 decemberében, főleg Karácsonykor, furcsa dolgokra figyelt fel az édesanya. Lázás beteg volt Lázár, de közben görcsök is gyötörték. Volt, hogy

eldőlt oldalra, és remegett a bal keze. Ez a görcsös remegés aztán egyre gyakoribb lett. Az egyik december végi misén eldőlt az édesanya mellett a padban, és folyt a nyála a gyermeknek. 2024 január 6-án, Vízkeresztkor vitte be a Bethesda Kórházba, majd később a Heim Pál Kórházba. Először csak megfigyelték, majd EEG, MR után mondták, hogy a főorvos hamarosan tájékoztatást fog adni. Kiderült, hogy fokális epilepszia, jól körülhatárolható gócpont vagy az agyban, és ez okozza. Nem voltak biztosak benne, hogy daganat, vagy nem. Azt látták, hogy a mozgató idegen van a gócpont. Jól körülhatárolható, a mozgatóideghez közel. Később kiderült, hogy nem daganat. Elkezdődött a gyógyszeres kezelés időszaka. Kipróbáltak egy gyógyszert, majd egy másikat is. Kezdetben volt némi javulás. Mégis augusztus végére kritikus lett Lázár állapota. Már a testvérei is készenlétben álltak, apró jelekből tudták, hogy mikor jön az újabb roham, és így kérdezték: „Lázár, jön megint?”

Eszter, a csillag

Csillag a név jelentése. Aki ragyog, hirdeti a világosságot. Példát ad. Visszatükrözi Isten dicsőségét. Ez mindannyiunk küldetése. Ez minden keresztyén ember feladata: Jézus Krisztussal való élő kapcsolat és a Szentlélek munkája által. Eszter ragyogott azok számára, akik ismerhetik. Mert van hite, élő reménysége, és minden harcát Jézus Krisztus elé vitte, és Vele harcolta meg. Az egyéni, családi imádság mellett elhatározta, hogy megosztja bajait, nehézségeit mindazokkal, akik vele együtt tudnak imádkozni. Létrehozott egy messenger-csoportot, ahol több mint negyvenen imádkoztunk folyamatosan a napi történésekért. Mindig megosztotta, hogy ma mi történt, és miért lehet imádkozni. De ezen kívül, ahány keresztyén közösségbe járt akár korábban, akár mostanában, mindenütt imádságot kért. **Milyen fontos így imádságban hordozni életünk eseményeit! Milyen fontos**

közös, gyülekezeti imádságokat is kérni azokért a helyzetekért, amiben vagyok! Milyen fontos hittel imádkozni! Hiszen mit mond Isten Igéje? „*Beteg valaki közöttetek? Hívja magához a gyülekezet véneit, és imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt.*” Jakab 5: 14-15

A műtét

Miután már napi 8-10 rohama volt Lázárnak, november 27-én döntés született, meg kell műteni. Annyira intenzív és megterhelő rohamai voltak, hogy muszáj eltávolítani a gócpontot. December 10-én azt mondta a főorvos Eszternek, hogy a bénulás elkerülhetetlen. A legjobb esetben is a felkar, az alkar, a láb, és az arcidegek le fognak bénulni. Legalább az egyik oldalon. December 17-én hívták be Lázárt, ami éppen a névnapja. Tizenhat fős volt a műtős csapat, akik végezték a beavatkozást az Amerikai úti Idegsebészeti gyermekosztályán. Az elmúlt hónapokban az is kiderült, hogy ha még Tolna megyében élne a család, ott nem tudták volna ilyen szakszerűen kezelni, mint itt, Budapesten. Ott nincs ilyen idegsebészeti gyermek ellátás.

Imaharc

A műtét alatt nagy imaharc indult Eszter kérésére, és sok közösség saját döntésére. Imádkoztak a veszprémi templomban, ahol házasságot kötöttek, a Jezsuita Gimnázium diákjai, ahol most Zsigmond tanul, a piarista öregdiákok, a Julianna iskolánk közössége, a gyerekek

Lázár édesanyjával

Imaharc indult érte

pen ott tartózkodott) a gyermeke egyik cselló tanára, és vállalta, hogy vele virraszt egész éjszaka, és együtt imádkozik vele.

Hatalmas csoda: Lázár feltámadt!

Mikor magához tért Lázár, a felkarja, és az alkarja ernyedtt volt, de a kezét fogni lehetett, tónusos volt. A harmadik napon megemelte a lábát, aznap arról beszéltek az orvosok, hogy hosszú rehabilitációra lehet számítani. Mégis ezen a délután mondta az orvos, hogy próbáljon meg az édesanyja vele felállni. Vajon hogy sikerül? És megtörtént a csoda! **Azon a délután nemcsak felállt Lázár, hanem egyenesen futott a folyosón.** Nevetve szaladt a videón, amit elküldött Eszter az imádkozó messenger-csoportnak. Kedden műtötték és szombaton már hazajöhettek a kórházból, mert annyira jó állapotban volt Lázár. Pár hét múlva még elkaptott a család (újra Karácsony volt) egy hányós, hasmenéses vírus. Mindenki belekerült. Ez a legveszélyesebb az epilepsiára. Azonban semmilyen görcse vagy rohama nem volt. És azóta sem, pedig most március közepét írunk! Jók a leletei, jó a szövettani eredmény. Mikor visszamentek a kontrollra a főorvoshoz, az egész neurológia összegyűlt és meg volt hatódva! Egy legalább fél oldalára lebéult gyermeket vártak, és szépen mozog mindene, jól van! „Ez a Gondviselés! Ez csoda!” – állapította meg a főorvos! Szükség van fejlesztésre, és gyógyszeres kezelésre, mert bizonyos helyzetekben a bal oldalát kicsit elhagyja, és a beszédét is kell erősíteni, de ez akkor

is hatalmas csoda, ami vele történt! Beteljesedett a neve története!

Gyülekezeti biciklik

Mikor Eszter és Lázár kijött a kórházból, felhívott egy gyülekezeti család, hogy két gyermekbiciklit szeretnének felajánlani valakiknek. Kinötte a fiúk, és nem akarják eladni a nagyon jó állapotú kerékpárokat, hanem inkább valakinek segíteni szeretnének vele. Rögtön Lázárra és testvéreire gondoltam. Kiderült, hogy az egyik bicikli pontosan Lázárnak való. Most kezdi el használni, ahogy tavaszodik és egyre jobb az idő. Ez a bicikli pont a megfelelő ajándék, hogy a féloldali fejlesztés is erősödjön, és egyben a koordinált mozgása is fejlődjön.

Mikor megegyeztünk Eszterrel, hogy beszélgetünk, és beleegyezett, hogy megjelenjen ez a biznyságtétel a Harangszóban, aznap ez volt a napi Ige a Bibliaolvasó kalauz szerint: „*Kérjeteek és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek.*” Máté 7,7. Eszter minden nap elolvass egy zsoldárt. Aznap éppen a 33.-at olvasta: „*Vigadjatok az Úrban, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret. Adjatok hálát az Úrnak citeraszóval, tíz húrú lanttal zengjeteek neki!*” Ezen kívül mindig elénekel egy református éneket. Aznap éppen a 161. volt soron. „*Erős vár a mi Istenünk... ha Ő velünk ki ellenünk?*” Dicsőség Istennek azért, hogy így van!

Somogyiné Ficsor Krisztina

Lázár édesanyjával és testvéreivel

BESZÁMOLÓ A PRESBITÉRIUM MUNKÁJÁRÓL

Az elkövetkező időben, ebben az állandó rovatban szeretnénk a gyülekezet számára betekintést adni a Presbitériumban zajló munkáról és az ott hozott döntésekről, határozatokról. Mint az közismert lehet, gyülekezetünkben a Presbitérium havonta ülésezik (a nyári hónapok kivételével), összesen 10-szer egy évben. A gyűlések minden hónap második csütörtökén 18 órakor kezdődnek. Köszönjük, ha a gyülekezet imádságos szívével gondol ránk.

A januári gyűlés az előzőekben közölt rendtől eltér, időpontja a hó végére kerül annak érdekében, hogy legyen idő az előző év gazdasági zárását elkészíteni és ez alapján, ennek fényében tervezhessük az új év költségvetését. Ez a feladat – mivel intézményfenntartó gyülekezet vagyunk – a kollégiumunknál is jelentkezik. A minden gyűlésre jellemző állandó napirendi pontok mellett (mint például az előző gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítése, különösen is a határozati szövegek elfogadása) vagy éppen az elnök-lelkészi beszámoló, a januári gyűlésnek tehát mindig témája a kollégiumi és egyházközségi zárszámadások és költségvetés elfogadása. Szintén ekkor kerül általában elfogadásra a vízi-

tációs jegyzőkönyv tartalma, valamint a költségvetéssel összefüggésben a lelkészi javadalmazásokat összegszerűen is rögzítő díjlevelek lehetőség szerinti módosítása. Így volt ez ebben az esztendőben is, de a sűrű napirendet még kiegészítettük az ide illő számvizsgáló bizottság beszámolójával is. Idén a Kollégiumi zárszámadás végleges formája csak februárra tudott elkészülni, így ezt csak ekkor tudtuk megszavazni. Ahogy a főgondnoki beszámolóban is elhangzott, az iskolánk fogyó gyermeklétszáma súlyos anyagi-fenntarthatósági problémát vetít elénk, mellyel foglalkozni kell. Éppen ezért a fenntartó kérte a Kollégium vezetését, hogy vizsgálja meg a lehetőségét annak, hogy egy esetleges profilbővítés, esetünkben konkrétan gimnáziumi osztály indítása milyen keretek között valósulhat meg. Az elkészült elemzés eredményét koncepció formájában a februári gyűlésen hallgathattuk meg az intézményvezetőktől, ekkor volt alkalmunk számos ezzel kapcsolatos kérdés megvitatására is. Ezen túlmenően elfogadtuk a választói névjegyzéket, és tárgyalunk a Szabó Imre Alapítvány kuratóriumának megújításáról. Az Alapítvány esetén két tag távozása okán szükséges új tagok delegálása, valamint, mivel az alapítvány újra pályázhat a „közhasznú” státuszra, mind-

Tablókép a presbitériumról

ezek miatt az alapító okirat módosítása. Ezek mellett rövidebben tárgyaltunk még a vasárnapi presbiteri szolgálat rendjét és a Pünkösdi hétfőre tervezett háláadó alkalom programját illetően.

Márciusban, hó elején, rendkívüli presbiteri gyűlést is kellett tartanunk a 2024-ben néhai Bíró István kedves gyülekezeti tagunktól örökölt ingatlan eladása ügyében. Korábban a presbitérium már elvi döntést hozott arról, hogy az ingatlant meghirdeti eladásra, mert annak felújítása és egyéb módon való hasznosítása rengeteg forrást igényelne az egyébként hiányos költségvetésből. Az ingatlan eladásából származó bevételt az építkezés befejezésére, a missziói tevékenységünk támogatására és a meglévő költségvetési hiány pótlására fordítjuk. A rendkívüli gyűlésre azért volt szükség,

mert érkezett egy jó ajánlatot tevő vevő, de az eladáshoz a presbitérium részéről név szerinti szavazásra van szükség, (az egyházmegyei jóváhagyás előtt/mellett) és a rendes gyűlés későn lett volna. A terv szerinti gyűlésünkön tovább vitattuk az iskolabővítési koncepció kérdését, immár iskolai képviselők nélkül, de a nevelőtestületi kérdőív eredményeinek fényében. A tárgyalás eredményeképpen a presbitérium úgy döntött, hogy előkészíteti a Kollégium vezetésével a gimnázium indításához szükséges hivatalos anyagokat. Ezen a gyűlésen hallgattuk meg az ifjúsági szolgálat beszámolóját is, mely sok érdekes és megfontolandó visszajelzést adott a Presbitérium számára. Hálásan köszönjük a presbitérium munkájáért elmondott imádságokat!

Dr. Simongáti Győző főgondnok

TÁJÉKOZTATÓ ÁLLAMI ISKOLÁKBAN VÁLASZTHATÓ REFORMÁTUS HIT- ÉS ERKÖLCSTAN OKTATÁSRÓL

Tisztelt Szülők!

Összeszedtük a legfontosabb információkat, amiről érdemes tudnia, ha a gyermeke számára a református hittan- és erkölcsstan oktatás mellett döntenek.

- **Nincs semmilyen feltétele** annak, hogy gyermeke számára a református hittant válassza.

- **Leendő első osztályosok számára az iskolai beiratkozásnál tudja választani** a református hittant. Erről írásos formában kell nyilatkoznia. Minden iskolában a titkárságon kérhető ez a nyilatkozat.

- Református hittanra minden tanévben **május 20-ig** van lehetőség beiratkozni annak, aki az iskolában korábban erkölcsstanra vagy más hova járt. Írásban az igazgatónál vagy az illetékes egyházközségnél lehet jelezni a kérést.

- **A református hittan több, mint erkölcsstan óra.** Ugyanazt az alapot megkapja a gyermek, mint a „világi” erkölcsstan órán, de a református hittanon lehetősége nyílik kisebb csoportban nagyobb odafigyelést kapni. Személyesen, szeretetteljes légkörben beszélgethetünk lelki dolgokról, kérdésekről Isten Igéje alapján. Imádkozhatunk, megismerhetjük az ünnepeink lényegét. A bibliai értékeken túl együttérzést és csapatmunkát tanulunk a változatos tevékenységeken keresztül. A legfontosabb, hogy életre

szóló, biztos alapot kaphatnak az Istennel való kapcsolatukban. Ahogyan a Bibliában olvassuk: „*Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.*” Példabeszédek 22:6

- **A fásori gyülekezet hitoktatóiról, szolgálatukról a www.fasor.hu oldalon olvashatnak** (a „gyülekezeti élet” fülre, majd a „Kötelező hit- és erkölcsstan” felíratra kattintva). A 6. és 7. kerületi iskolákban és óvodákban velünk találkozhatnak. Még részletesebb információkat is találnak ezen az oldalon.

- Minden állami iskolában tavasszal a hitoktatókkal **fogadóóra** keretén belül a beiratkozási idő előtt lehetőség van beszélgetni, találkozni. Az időpontokról érdeklődjenek az iskolákban.

- **Óvodákban is van lehetőség református hittan foglalkozásra jelentkezni.** A jelentkezés ideje minden évben: szeptember hónap és január első hete. Érdeklődjenek az óvodavezetőknél, vagy gyülekezetük hitoktatói

munkágának vezetőjénél, **Tarcsa Editnél:** fasoriref.hittan@gmail.com

- **További információkat** az állami iskolákban választható református hit- és erkölcsstan oktatásról itt találnak: **www.hittan.info**

Nagy szeretettel várunk minden gyermeket!

A hitoktatók nevében, Krisztóván Klaudia

„FÁRADTAN, BŰNBE VESZVE JÁRTAM AZ ÉLETET, DE MEGTALÁLT A PÁSZTOR, S NYÁJÁHOZ VEZETETT”

Az ÚR szolgálatában - interjú Horváth Imréné Marikával

Egy szép lelki ének első sorait választottuk címadónak. Kedves éneke ez Horváth Imréné Marikának is, akivel otthonában találkozott Dévai-Józsa Gábor és felesége, Furuglyás Márta. A vele folytatott beszélgetés egyes részleteit, a bizonyágtételt adjuk most közre.

– A testi-lelki egészséged felől érdeklődünk nemrég a Fasorban, kedves Marika. Mindkettő rendben van – válaszoltad. Ma pedig, amikor megnyitottad előttünk házad kapuját, megtapasztaltuk, hogy a hajlékodon is rend van, s a derűs mosoly most is ott fénylik az arcodon. Hogyan lehetséges ez?

– Hálás vagyok az én Uramnak, hogy mindez lehetséges. Teljesen oda tudtam adni Neki az életem, és kértem is, hogy mindennapjaiban Ő hordozzon. Már látom, mennyire szeret. Ilyen otthonom

lehet, s megadja mindazt, amire szükségem van. Sőt, ennél többet kapok, s úgy érzem, nem is érdemlem meg azokat. Valóban azt szoktam meg, hogy minden rendben legyen a környezetemben. Háromgenerációs családban valamennyien törekszünk erre. Nagy ajándék, hogy egy rossz szó sem esik közöttünk. Nincsenek félelmeim, aggasztó betegségeim, fájdalmaim. Isten kegyelméből szolgálhatok Neki 1998 óta folyamatosan itt a Fasorban.

– Kérlek, beszélj egy kicsit a Fasorra találásodról! Milyen szolgálatokat vállaltál a gyülekezetünkben?

– Korábban a Baross téri gyülekezetbe jártam. Egyik testvér hozott el egyszer egy fasori istentiszteletre. Később kaptam egy kazettát, ami nagyon megérintett. Azt mondtam, hogy most már csak ide járok. Bekapcsolódtam a vasárnaponkénti gyer-

Horváth Imréné Marika otthonában Dévai-Józsa Gáborral
– Marika életéről, szolgálatairól beszél

mekmegőrző, majd a hétközi baba-mama szolgálatba. Az Úr elhívása volt ez, hiszen ismer: nagyon szeretem a gyermekeket, és ragaszkodom hozzájuk. A tőlük kapott szeretet, ragaszkodás felejthetetlen számomra. Nagyon sok olyan egykori „picit” ismerek, aki már felnőtté vált, családot alapított. A velük töltött idő haszna és öröme sok mindenben megnyilvánult, például abban is, hogy mi szolgálók a Lélek vezetése mellett összecsiszolódtunk, éretté váltunk erre a munkára, de abban is, hogy megismertük a szülőket, és jó együttműködést alakítottunk ki velük, kölcsönös megértésben kezeltük az eseti problémákat. Szívemhez nőtt Isten tábora, ahol konyhai szolgálatokat vállaltam a hétfégi családi napokon és a konfirmandusok között is. Ugyancsak háttérszolgálatra kaptam meghívást a Keresztkérdések indulásakor. Ezek az alkalmak mindig vacsorával kezdődnek, jól kell azokat előkészíteni, de el kell végezni a helyreállító teendőket is. Ez fáradtsággal jár ugyan, de én szívesen csináltam ősszel is, tavasszal is. Vallom én is: jobb adni, mint kapni. Nagy örömet jelent számomra, hogy egy-egy idősebb testvér gondját-baját látva, engem is fölindít az Úr a segítő kéz odanyújtására. Mostanában felhívom őket telefonon, elbeszélgetünk a gyülekezetben történekről, a vasárnapi igehirdetésről. Együtt örvendeztünk azokkal a testvérekkel is, akikkel egy nyári napon közösen ebédeltünk, beszélgettünk az otthonomban. Tanított, gyógyított, gyámolított bennünket a mi Urunk az ilyen találkozókon, amelyeket elkészített az Őt keresőknek.

– Te hogyan kerested az Urat, s Ő hogyan készített alkalmat neked a találkozásra?

– Édesanyám halála után, 2000-ben már nemcsak a templomot látogattam, hanem eljuthattam bibliaórákra is. Különösen a szerdaiak jelentettek nekem sokat a megté-

résre vezető ösvény megtalálásában. Eljártam evangelizációkra, családos alkalmakra. Lehetőségem nyílt csendes hetekre menni Tahiba és Biatorbágyra is. Sok szép éneket megtanultunk, sok élő Igét megjegyeztünk. Ezek mind formáló erőként munkálkodtak az én szívemben is. Sátoraljaújhelyre is szívesen mentem, de a legjobban az emmausi gyülekezeti heteket szerettem meg. Itt mindig csend és nyugalom volt, jobban oda tudtunk figyelni az Igére és egymásra. Volt ott egy diófa, alatta, asztal mellett, a padokon beszélgettünk – egyszer arról is, hogy bizonyára azért van ennek a fának olyan nagy lombja, mert sok könny kifolyt alatta. Bizony, köztük volt az enyém is. Mikor elindultam Emmausba, tudtam, hogy nem akarok úgy hazajönni, ahogyan elmegyek. *„Sűrű sötét van mindenfelé, utat keresek az éjben”* – énekelgettem. És 2003-ban azon a gyülekezeti héten megtértem. Pontosan ismerjük ezt a szót, de elmondani nem lehet, csak érezni, ami történt. Ott énekeltek a madarak, s szinte velük együtt szálltam, repültem. Könnyűnek, felszabadultnak éreztem magam, mert le tudtam tenni terheimet, a nyomasztó bűnöket. Ott volt velem az én Uram, és átölelt engem, *„kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból, s sziklára állította lábamat.”* Így új életet kezdehettem Ővele. Tőle kaptam a vezérigém: *„Én vagyok a jó pásztor; én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem... ”* (János 10,14). Kedves énekem is harmonizál ezzel: *»Fáradtan, bűnbe veszve jártam az életet, de megtalált a Pásztor; s nyájához vezetett.«* Ide vezetett, a fadori bárányai közé, itt terelget, megvéd, megőriz, s tudhatom: nem fog soha elhagyni, hiszen örök szeretettel szeret engem is. Hálás vagyok neki mindezért, és azért is, hogy adott olyan testvéreket, akik megtanítottak imádkozni, akik bátorítottak a közösségi könyörgésekre, a mások előtti bizonyágtételekre.

– Amit eddig elmondta, Marika, arról tanúskodik, hogy Isten meghallgatta a testvéreid imádságát. Mivel 2025 az ifjúság szolgálatának éve, beszéljessünk még a mai fiatalokról! Majd tekintsünk a mieinkre, a fasoriakra is!

– Egyszerűen fogalmazva az a gond a mai fiatalokkal, hogy ők – életkorukból is adódóan – a rossz felé húznak inkább, s azt gondolják, hogy az jó. Pedig hát nem. Az önállóságra törekvés bűvöletében elmulasztják a szófogadás kötelezettségét a szülők, a nevelők iránt, olykor felelőtlenül kerülnek rossz társaságba. Fiatalként hívó családban nőttem fel ugyan, de én sem hallgattam a szüleim tanácsaira, intelmeire. Kényszerűen megtapasztaltam, hogy következményképpen meg kell járni a mélységeket. E mélységekből az Úrhoz kiáltottam, a Bibliát is intenzíven olvastam, már túl voltam a nehézségeken – mégis kihátráltam. Meg tudom én magam is csinálni! – mondtam. Pedig meg van írva: „*ne a magad eszére támaszkodj!*” (Példabeszédek 3,5) A tékozló fiú történetét különböző igehirdetések nyomán alaposan ismerjük, s tudhatjuk, hogy ő is csak visszatalált. De ha van indítatásunk arra, hogy figyeljünk szeretettel egy-egy csetlő-botló „tékozlóra”, ne engedjük, hogy a moslékos vályúnál tegyék fel megdöbbenve a kérdést: „Mit keresek én itt?”

A fasori fiatalok életére néhány család kivételével már nemigen van rálátásom. Köztünk vannak ők az istentiszteleteken, minden évben gyarapodnak az újonnan konfirmáltakkal, sokan úrvacsoráznak, s itt kapnak áldást házasságkötésükre, s gyermekeik megkeresztelésére. Jó gyönyörködni bennük. Nekik is azt ajánlom, hogy szolgáljanak az Úrnak örömmel – ahogyan én is cselekszem. Bizony, hatalmas haszna lehet ennek gyülekezetünkben. Ugyanígy ajánlom az ige közeli életet, s az igei alkalmak látogatását.

Marika: Isten kegyelméből szolgálhatok

– Jelenlegi életed lelki táplálékait, örömeit mi jelenti számodra?

– A Covid-járvány óta az én életvezetésem is igazodott a változásokhoz. Így néhány alkalom és szolgálat elmaradt, de új lehetőségek is nyíltak. Két éve bekapcsolódhattam a Siloám online imaközösségbe, ahol megbeszéljük a vasárnap hirdetett Ige üzenetét, és imádkozunk – ahogyan az Úr a szívünkre helyezi – a gyülekezetért, a testvérekért, a családjaikért. Rendszeresen hallgatom a nyíregyházi, debreceni áhítatokat, a reggeli igeidő gondolatait, és bekapcsolódom Végh Tamás tanításaiba is. Már új szemüvegre lenne szükségem a sok írásos üzenet tanulmányozásához! A Szentírás mellett olvasom Trausch Liza néni könyveit, Cseri Kálmán prédikációit, Spurgeon naponkénti útmutatóit, valamint a Mindennapi kenyerünk és Krisztus mindenek felett című igemagyarázatokat.

Boldog vagyok, hogy az unokáimnak is egész kicsi koruk óta hinthettem az igemagyarakat, és a családom is befogadó az evangélium iránt, nem a széles úton járnak. Velük is, és átadott életű testvéreimmel együtt tanúsíthatom, megéri olvasni, figyelni Isten szavára, az örömhíre.

Közreadja: Dévai-Józsa Gábor

ONLINE ISTENTISZTELET – ONLINE GYÜLEKEZET?

Istentisztelet a fotelből - A cikket egy találkozás ihlette

Boldogan találkozunk egy gyülekezeti családdal. Nagyon szeretem őket is, mert sok jó beszélgetésünk volt már. Sok őszinte, mély kérdésükről gondoltunk közösen Isten előtt. Egy kis ideje elköltöztek a hatodik kerületből, ahol közel laktak a gyülekezetünkhöz. Sokan kiköltöznek mostanában a belvárosból. Főleg, ha kisgyermekük van. Vágynak a kertes környékre. Ők is több gyermeket nevelnek. Mostanában alig látom őket a gyülekezetben. Korábban mindig tudtam, hogy hol van a helyük. Magamban megállapítom, hogy biztosan nagyon messze költöztek. Biztos nagyon nehéz onnan bejárniuk.

Azonban kiderül, hogy nincsenek messze. Egy trolival be tudnak jönni. (Milyen példa, hogy vannak, akik kiköltözés után még messziről, akár harminc kilométer távolságból is ragaszkodnak a gyülekezethez, az itt hallott igehirdetéshez és a testvéri közösséghez!) Vajon, ha ők nincsenek messze, akkor miért nem találkozunk vasárnap? Kiderül, hogy online mindig hallgatják az Istentiszteletet. Odaülnek, mint sokan mások a képernyő elé, és megnézik. Még jobban is lehet ott figyelni, és főleg biztosan kényelmesebb. Lehet, hogy ugyanígy együtt vagyunk vasárnap 10 órakor, csak az online gyülekezet az otthonában, és mi a templomban.

Gondolkozzunk el rajta, hogy ez ugyanaz?

Jó otthon, online megszentelni a vasárnapot?

Létezik olyan, hogy online gyülekezet? Mi lelkészek nagyon örülünk neki, hogy van az élő közvetítés szolgálat. A covid hozta ezt létre, és a helyzetekre Krisztusi válaszokat kereső engedelmesség. Látjuk a

számokat, hogy sokan nézik. Valóban sokan ülnek le az Istentisztelettel egy időben a képernyő elé, és megnézik a közvetítést. Aztán pedig 450 megtekintés is van a későbbi napok után. Sokan más gyülekezetekből is meghallgatják a fasori Istentiszteleteket.

Mai dilemmák

Sokszor felmerül, hogy kell-e ez a szolgálat továbbra is? Az biztos, hogy fontos misszió az online térben keresztyén tartalmakat megosztani. Sokan munka, utazás közben is meghallgatnak egy keresztyén anyagot, vagy így eljut olyanokhoz is az örömhír, akik különben nem jönnek templomba. Felmerült már többször, hogy csak délután osszuk meg a felvételeket. Ne legyen az Istentisztelettel egy időben közvetítés. Azonban nagy kérdés, hogy ez valóban behozná a templomba az online gyülekezetet? Vajon akkor nem délután, vagy este ülnének a szobában, a kanapén és néznék az Istentiszteletet? Csak egy kis időeltolódással. Mindezek nyitott kérdések mindannyiunk számára.

Online gyülekezet

De gondolkozzunk csak közösen erről a fontos témáról! Létezik ilyen? Manapság igen. Azt biztosan mondhatjuk, hogy a média segítette elő. Mióta közvetítik az Istentiszteletet a tévében, rádióban, vagy online, sokan otthon maradnak, és azt nézik. Egy pillanatnyi kitekintéssel sok külföldi cikket lehet arról olvasni, hogy ezt motiválják, erősítik. Nem kell akkor költséges termeket, infrastruktúrát fenntartani, hanem csak az online térben csatlakozni. Nem kell villany és fűtésszámlát fizetni a nagy

templomokban. Ez a jövő útja? Hiszen úgyszólván az online világban élnek ma a fiatalok. Onnan vannak barátok, akikkel soha személyesen nem találkoztak, és ott töltik életük nagy idejét, mely sokkal több minden más időtöltéshez képest. **De vajon ez a bibliai keresztyén gyülekezeti élet?**

Egyértelműen felerősödött bennem, hogy nem! Ezért írom meg ezt a cikket is. Hívom vissza a templomba azokat, akik a covid óta bármilyen ok miatt elmentek az online gyülekezetbe! Természetesen van olyan, hogy valaki beteg, és egy ideig nem tud jönni. Milyen jó, hogy akkor ugyanabban az időben meg tudja nézi az Istentiszteletet és így van együtt a gyülekezettel. De ha nem vagyok hosszán beteg, ha ki tudok menni a boltba, ha el tudok menni az orvoshoz, ha meglátogatam a szeretteimet, akkor vajon nem tudok eljönni az Isten Házába, nem tudok találkozni a lelki testvéreimmel?

Miért nem ugyanaz?

Most, hogy ezen elkezdtem gondolkozni, annyi téma helyeződött a szívemre, hogy biztosan tanulmányt lehetne írni róla. **Isten mindig elkülönített helyeket adott az Istentiszteletre.** A szent sátor építésétől kezdve. Fontos az otthonainkba is beengedni az Urat, és Neki szentelni, **de Ő azt tanítja nekünk, hogy legyen egy elkülönített hely, idő, közösség, amikor még inkább Vele vagyunk.** Szerintem már az odautazás is fontos, amikor az ember már hangolódik arra, hogy hova jön, és szakad el a világtól, hogy Istennel találkozhasson. De egészen biztosan jobban segíti a megállást, az Istenre hangolódást, ha kiszakadunk a megszokott környezetből, és elkülönítjük az időt, és a helyet, és így figyelünk Urunkra. Vagy jobban tudunk figyelni a képernyőre? Jobban viselkednek a gyerekek a képernyő előtt ülve, mint a templomban? Vajon miről beszél ez? Nem

Újranyílt templomunknak együtt örülhetünk

a képernyőfüggőségünkről? Az ember odaragad a képernyő elé, és képtelen kikapcsolni. A gyermek minden vágya, hogy be legyen kapcsolva, és nézhesse! Nekünk szülőknek pedig az a küldetésünk, hogy vigyük hozzájuk közel az evangéliumot. „*És megparancsolta őseiknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak.*” Zsoltárok 78:5 **Az online Istentisztelet nézés vajon templomélmény, vagy tv élmény?** Egy műsorválasztás? A templomélmény a gyermekeimnek, és magamnak, hogy van helyem, ahol ülök, beszívom, és táplálkozom annak levegőjével, amit az Istentiszteleten élőben megtapasztalok. Jelen vagyok, ez már bizonyágtétel, és sokkal erősebb átélés, és megtapasztalás, mint ha a képernyő előtt vagyok.

Felmérések bizonyítják már, hogy ha egy hívő család nem hozza a gyermekét a templomba, akkor nagy százalékban nem fog a gyermek később járni. Persze Isten mindig tesz csodát velünk! De az a ritmus, és megszokás, ami beépült az életünkbe, azt visszük tovább. És nagyon fontos szempont az is, hogy milyen közösség tagja vagyok én, ha online vagyok jelen? Persze így is lehetek pártoló, és támogató tag. De mennyire szükség van arra, hogy személyesen beszéljünk, egymásra mosolyogjunk, egymást megszólítsuk. Ha nem

ismerjük egymást, akkor hogyan tudunk egymásnak segíteni, egymás mellé állni? Márpedig nem az a gyülekezet, ahol tudnak egymásról, és szeretik egymást valóságosan tettekkel?

Éppen ezért mindenkinek, aki az online gyülekezet tagjává lett, üzenem: **Szükség van Rátok, Rátok az élő gyülekezetben!** Szükségünk van Rátok, hogy lássunk Benneket az alkalmakon. Mert a mi hitünk is erősödik, ha örülünk Nektek, hálát adhatunk Értetek. Szükség van a találkozásra, a közös beszélgetésre, és a Ti szolgálatokra. Azt, amit Ti tudtok megtenni, csak a Ti talentumotok. Az hiányzik nekünk. Szükségeket van rá, hogy a templomban,

a bibliaórán hallgassátok Isten Igéjét, mert Isten, aki teremtett bennünket, és ismer, így rendelte, és tudja, hogy mi épít minket. Mert a Krisztus követése az odaszánásról, önmagunk megtagadásáról szól, és nem a fotel kényelméről. És ennek áldott gyümölcsei vannak. Szükséges az élő találkozás, mert a gyülekezetnek, a közösségnek nagy ereje van. Szükséges az élő találkozás, mert **az élő igehirdetés emberközeli, a képernyő nézésénél mélyebb hatást tud adni.** Ezért, és még sok másért, nagyon várunk Benneteket!

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor

IFJÚSÁGI NAP KONFIRMANDUS TALÁLKOZÓVAL

Gyülekezetünk ifjúsági csoportja nagy örömmel szervezte meg az idei tematikus egyházi évhez kapcsolódó „Ifjúsági napunkat” 2025. március 16-án. Egy kis időre a gyülekezet figyelmének középpontjába Jézus Krisztus fiatalok közötti missziója került.

Az ifjaink már hetekkel korábban elkezdtek készülni a találkozóra: egyedi igés kártyákat készítettek, zenei csapat állt össze, és közösségépítő játékokkal készültek. Mindenki kivette a részét a napból. A közös szolgálat gyümölcsét először a délelőtti istentiszteleten kóstolhattuk: az istentiszteleti liturgiában a zenészek vezették az éneklést (ezúttal ifis énekeket választva), ifjak olvasták fel Isten Igéjét, és az imádságban is vezettek minket.

A hirdetésekben gyülekezetünk ifjúsági szolgálatáról is szó esett, megköszönve az eddigi céladományokat. Az igehirdetésben folytattuk a havonta megtartott ifjúsági is-

tentisztelet sorozatát, a Lélek gyümölcsének megismerését. A soron következő gyümölcs a hűség volt. Arról hallhattunk a Zsidókhöz írt levél 13, 8 verse alapján, hogy **Isten hűsége változatlanságában és ragaszkodó szeretetében ismerhető fel**, ami minket is nagyobb hűségre, megbízhatóbb életre hív. Az istentisztelet után örömmel folytattuk a közösségépítést az elmúlt 9 évben konfirmált – vagy jelenleg konfirmandus tanfolyamra járó –, és erre a napra meghívott fiatalokkal. Ebédre gofrit és melegszendvicset fogyasztottunk, majd pedig játékos formában ismerjük meg jobban egymást. A nap lezárásaként visszatekintettünk még az igehirdetés üzenetére, és végig gondoltuk, mit is viszünk haza magunkkal e nap ajándékaiból. A szolgáló fiatalok hálával, lelkesen szervezték meg találkozójukat. Azért imádkozunk, hogy a következő ifjúsági vasárnapunk is Isten jelenlétében telhessen 2025. szeptember 21-én.

A gyülekezetnek köszönjük eddigi és ez utáni imádságait, valamint hálásak vagyunk minden céladományért! Bízunk benne, hogy a jelenlévők is megtapasztalták valamilyen formában a Magyarországi Református Egyház évének vezérigéjét: *„Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé.”* (Zsolt 103,5)

Krisztován Márton ifjúsági lelkipásztor

Az ifjúsági Istentiszteleten a zenészek vezették az éneklést (ezúttal ifis énekeket választva)

Az ifjaink már hetekkel korábban elkezdtek készülni a találkozóra: egyedi ígés kártyákat készítettek, zenei csapat állt össze, és közösségépítő játékokkal készültek

Az istentisztelet után örömmel folytattuk a közösségépítést

Azért imádkozunk, hogy a következő ifjúsági vasárnapunk is Isten jelenlétében telhessen 2025. szeptember 21-én.

A TELJESSÉG ÚTJÁN

A szeretetről a teljesség igényével

Hitmélyítő hét a Fasorban 2025. február 24-28.

Szeretünk gazdagodni

Talán valamennyien éreztük már, milyen jó érzés az, ha belefogunk valamibe, és a vártnál több, értékeesebb az eredmény. Köznapi tevékenységet végezve is előfordul, hogy *együttal* többet nyerünk, mert jól összehajlik a dolog, s megtudunk valami újat, megoldunk egyéb feladatot is. Ki ne szeretne örülni, elégedetten visszatekinteni elmúlt napjaira. Mindez igaz szellemi és hitéletünkre: szeretünk gazdagodni.

A hitmélyítő hetünk címe, *A Teljesség útján*, megmozgatta a fantáziámat: Itt csak a legnagyobbról lehet szó, a teljesség magába foglal mindent, amit csak elképzelni tudok. Az *útján* pedig mozgást érzékeltet. Ez indított engem, hogy az előadások sorát meghallgatva végig mehetek egy *úton*, részese lehetek valami végtelen nagynak.

A Nagy parancsolat

Tudok mindent a szeretetről? Bizonyára nem. Kell-e, lehet-e fokozni Pál apostol szeretethimnuszát? (1Kor 13.) Nem lehet, nem kell fokozni. Újból és újból átélnem és befogadnom szükséges. Mi a szeretet, milyen a szeretet? Minden ízében tökéletesen ismernem kell. Ahogy ezt Jézus elmondta, ott van előttem, Márk evangéliuma 12. része 30-31. versei, a Nagy parancsolat.

Somogyi Péter lelkipásztor igehirdetés sorozatának alcíme – *A szeretetről a teljesség igényével* ezt vetítette elém. Már az egyes napok témái megvilágították előttem, miben lehet a teljesség – *Teljes szív, Teljes lélek, Teljes elme, Teljes erő és a Teljes én* – mindenestől.

Az egész személyiséget célozza meg.

Hosszúnak mondható életem sokféle útja közül ez a február végi hét *útja* mindenképpen különleges: a ritkább, a fellelhaladó utaim egyike. Egy út, amely a legnagyobb gazdagsággal ajándékozott meg. A hét napjain a magamnak feljegyzett tanulságokat, a megszívlelendőket örömmel átadom:

Hétfő

„Szeresd az Urat, a te Istenedet **teljes szívedből...**” Miért kell erről beszélni? Mert a világ másról beszél, tematizál, meg akarja mondani, mi a fontos, mit szeress. Dühödt hangja el szeretné nyomni a jó pásztor hangját. Jézus lényegszerűvé teszi a bonyolult kérdéseket: Az Isten az egyedüli Úr, Őt szeresd Teljes szívvel! Ő előbb szeretett minket. Minden szeretet kiindulópontja az Ő feltétlen szeretete, ez vezet Istene keresztül másokhoz. Az elköteleződés teljes: törekvésem, akarásom, képességem, egész bensőm (szívem). De mindez önmagában kevés! Csak vele és általa. Ezt tanulhatom meg Jézustól: Egy nagy IGENT mondok Istenre.

Kedd

„... **teljes lelkedből...**” Nem kell félünk, Urunk vezet bennünket ezen az úton. Egész bensőmmel (szív és lélek) Hozzá kíváncszom, gyönyörködöm, énem kiteljesedik benne. Hogyan szerethetünk így? Hiszen létezik bűn, ami elválaszt tőle, van sok próbatétel. Ő segít. Vidd elé, Isten Lelke, megbocsátó kegyelme útján lehetséges a szabadulás. Csak így teljes az életem.

Szerda

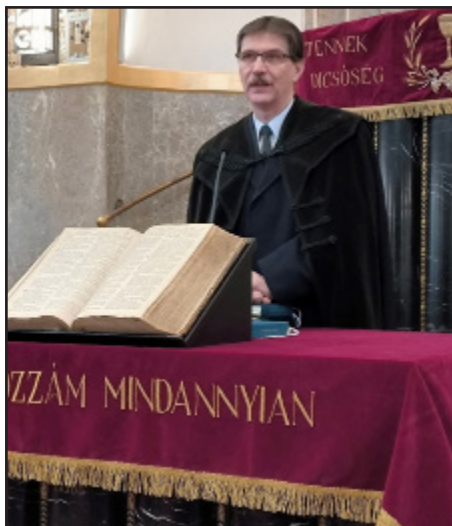
„... teljes elmédből...” Lehetséges? Nem túlzás? Hiszen mi emberek részlegesek vagyunk. Ez nem emberi gondolat, isteni parancs, Ő beszél velünk, Ő formálja át a gondolkodásunkat. Az Istentől kiinduló szeretetből részesülhetünk, azt ajándékként kapjuk. Más megoldás nincs. Záloga: *„Mert úgy szerette Isten a világot...”* (Ján 3,16) Csak az egyszülött Fiú halála által üdvözülhetünk, nincs más megoldás, mint engedelmeskedni: Teljes értelemmel kell járnom a szeretet útján.

Csütörtök

„... és minden erőddel.” Szeretetünk személyét (tárgyát) nem elég látni pl. képen, filmen. At kell élni a vele való kapcsolatot. Hogyan lehetünk élő kapcsolatban Istenünkkel? Igéje által. Jézus példájával, Krisztus szeretete „szorongat”. Lehet szeretni erőből? Igen, mindent beleadva, odaadással. Jézus egészen odaadta magát, odaszentelte magát, visszavenni nem lehet. Ismerjük meg, tapasztaljuk meg az Úr szeretetét. Nem kell erőlködve szeretni. Ott a teremtet emberben, az édesanya gyermek-szeretetében, gondoskodásában a tökéletes földi példa. Meg kell erősödnöm az Úr szeretetében, s akkor nem merülök ki, nem fáradok el, erőm megújul az állandó „szeretet szolgálatban”.

Péntek

Teljes énemmel. Voltaképpen ez a Nagyparancsolat befejező része, a felebaráti szeretetről szolt. A másik ember szeretetéhez az Istenen keresztül vezet az Út. Különben elégtelen, elfogyó, kimerülő. Aki szeret, Istentől (újja) született ember. A szeretet összeköt a láthatatlannal, de összeköt a láthatóval, a

Somogyi Péter elnök lelkipásztor: A másik ember szeretetéhez az Istenen keresztül vezet az Út.

mellöttünk lévő testvérrel. Jézus tágitja: még az ellenségemmel is! „Szorongató” szeretet: felelősség, kötelezettség azok felé, akikkel kapcsolatba kerülök. Ez a szeretet-törvény betöltése. Rámutat a teljes énünkre: **„Szeresd felebarátodat, mint magadat!”**

Az én-, az önszeretet nem lehet önzés, nem önteltség. Az Isten által megváltott Én, az Ő gyermeke, aki megbékült önmagával és Istennel. Önmagában is felfedezi a jót. Jellemzi az elégedettség az elfogadás, a cselekvő készség. Ezt sugározza embertársai felé, gondot visel magára és a reábízottakra.

Nem én vagyok a középpontban, **tar- tozásom van. Isten szeretete kötelez, és mindenben Ő segít.** Tennivalóim vannak a másik ember hasznára **kép- mutatás nélkül, hitből, szív, lélek, értelem, erő által.**

Széplaki György

CSAK EGY KAVICS KERÜLT UTAMBA

Görögországi úti emlék

Nem vagyok nagy utazó. Nem látogattam sorra szenvedélyesen országokat, élményeket gyűjtve. Fiatalabb koromban a hatalom is akadályozta, de az anyagi feltételeink sem engedtek meg sokat. Húsznál, ha több az összes külföldi utam, benne a szomszédos országok, vagy a horvát tengerpart többször is. Görögországban csak egyszer jártam, már a kilencvenes évek végén. Kaptam az alkalmon, hogy feleségem gimnáziumával én külső tagként, férji minőségben részt vehetek az egy hetes buszkiránduláson. Akkor már csak irodalmat oktattam az ELTE tanárképzőn, és szégyen, de előtte úgy tanítottam évtizedekig történelmet, hogy az ókori Görögországról nem voltak személyes tapasztalataim, csak könyvekből, képekről, térképekről, múzeumból ismertem. Az utazás fárasztó volt, egyszer éjszaka is mentünk. De nem részletezem, egészében lenyűgöző élmény volt, jutalomjáték. Idegenvezetőnk nem volt. Az iskola humán szakos tanárai felkészültek, ők mutatták be igen színvonalasan a meglátogatott helyszíneket. Én lubickoltam a szabadságban.

Akkoriban a régi, pestszentlőrinci gyülekezetemben presbiter és szolgálattevő voltam. Egy kombinált imaközösségi-bibliaköri csoportot vezettem. Erős közösség volt, de bele kapcsolódtak Istent kereső, lelki, családi problémákkal küszködők is, segítséget, lelki támaszt remélve. Az évek során sok-sok beszélgetésem volt egyénileg is. Az utazásunk hetében az alkalom az októberi ünnepnapra esett, nem találkozhattunk. Ebben is szabadságon voltam. Degeszre tömött csomagomba egy vékonyka, tenyérnél alig nagyobb Újszövetséget csúsztattam be, hogy legalább azt tudjam olvasni naponként a kaulauzunk szerint. 1974-es kiadás, Szent István Társulat, antikváriumban akadt a kezembe, pár forintba került.

Teltek a napok, korán keltünk, este mindig későn értünk a szálláshelyre. Sorra látogattuk a nevezetes helyeket, az ókori görög és római kori emlékeket. A felkészült tanár kollégák dolgoztak is, gyűltek az élményeim, én lubickoltam a szabadságban. A kis Biblia kétszer, ha a kezembe került. Pihenős nap következett: tengerpart, fürdés lehetősége (októberben!).

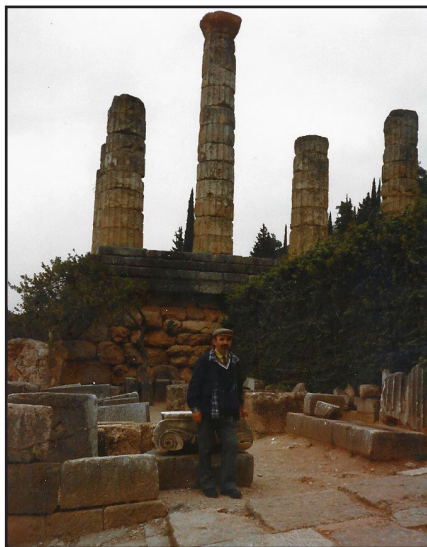
A korinthuszi romok -

„Felolvastam kis Bibliámból az 1. Kor 13-at, a Szeretet himnuszát”

A tengerparton, a hullámok mosta szélén, vizes kavicsok ragyogtak. Az egyik feketén csillogott. Felvettem. A feketén girbegurba fehér vonalakkal egy kereszt rajzolódott ki. Nem tudom pontosan visszaadni az érzést, az akkori döbbsé gondolatsoromat: Jézus itt van, a keresztre feszített engem szólít, Ő nincs szabadságon! A kavicsot markomba szorítva vittem magammal a szállásra. Ismertem a programot. Holnap Korinthoszba megyünk, a csatornát nézzük meg, magyar vonatkozása is van, a várost csak érintjük, Ó-Korinthoszba, a romokhoz nem jut idő, ott csak pihenőre állunk meg. Belelapoztam a kis Bibliámba. Tele van történeti jegyzetekkel a városról, Pál apostolról és a levelekről. Gyorsan döntöttem, a vezetőkhöz mentem. Nem volt tervben, nincs felkészült tanár Korinthosz városára. Elvállaltam. Most tudtam meg, miért ezt a Bibliát kellett elhoznom. Késő esteig készültem másnapra.

A romokhoz be sem mentünk, ott álltunk meg a kerítés közelében, a belépti díj is magas volt. A különböző korú, rendű, rangú, világlátású csoportunk érdeklődő tagjai körém álltak: Adatok a városról, a kikötőről, annak gazdasági, politikai jelentőségéről, az emberek, kultúrák, vallások színes találkozási helyéről, majd a számomra legfontosabb, legnevezetesebb személyről, Pál apostolról, és a korinthusiakhoz írott leveléről, tevékenységének Európát és a világot alakító szerepéről. És hogy gondolatai mennyire nem szoríthatók a keresztény vallás keretei közé, bizonyásgul felolvastam kis Bibliámból az 1. Kor 13-at, a Szeretet himnuszát. Utána többen jöttek hozzám. Nem számít a gratuláció a sikeres beugrásért, hanem az egyéni, a csak nekem elmondott reflexiók sora: a „nem is tudtamtól, az én is hallottam valamikor át, én a Károli fordításra emlékszem, ez ugye nem az volt(?) -ig bezárólag. Jézus szorongató szeretete nem ismer lehetetlent, szolgálatra kényszerített.

S hogy miért írom meg ezt a történetemet, majdnem harminc év után? Bár egyszer-egyszer elmondtam már testvéri körben, de írásban soha nem adtam közre. Az elmúlt hetekben jelent meg egy neves, jogtudós professzor barátom csodálatos füveskönyve az emberi gondolatról. A pon-

**Eredeti fotó az 1997-es kirándulásról
– ez még papír alapú, nem létezett az
online világ**

tos jogi, társadalmi, történelmi fogalmakat megvilágítva az embert a maga személyes, katolikus hitét megvalló képben is meg-rajzolja. A Szeretet című fejezetében élete sok felemelő élménye közül egyet emel ki: Hogy akkor régen, egy kiránduláson, Ó-Korinthoszban (ő is ott volt vendégként, férji minőségben) hallhatta Pál apostol Szeretet himnuszát. Majd vaskos könyvében teljes egészében idézi is a szövegét.

A kavics sokáig ott volt a válltászkám alján. El is feledkeztem róla, valamikor elkallódott. Nem baj. Nem gyűjtök ereklyéket. Ráadásul ez az egy leginkább a szegycemremre emlékeztet, hogy így kellett engem figyelmeztetni, mert Isten-gyermekként szabadságra akartam menni. A következő élmény a fontosabb. Máig ható, aktuális lett, s nemcsak a megjelent könyv emlékező részletével, hanem az utána három nappal induló, a gyülekezetünk mostani, februári hitméllyítő hete kapcsán, amelynek témája volt A szeretetről a teljesség igényével. Benem így is találkoztak. Ezért adom közre.

Széplaki György

SZORGOS TESTVÉRI KEZEK

Folyamatos a munkálkodás

**Felújított templomunk, termeink rendbetétele, berendezése bútorokkal, esz-
közökkel**

Hálát adunk gyülekezetünk tagjaiért, akik nagyon sokat segítettek a felújított termeink, templomunk takarításában, berendezésében, rendbetételében! Hálát adunk a férfiakért, akik jöttek pakolni. Hálát adunk férfiakért, akik felszerelik a függönyöket, és összeszerelnek bútorokat, akár szabadságot is kivéve, hogy dolgozni tudjanak a gyülekezetben.

Hálát adunk asszonyokért, akik hetente jöttek az elmúlt időben ablakot pucolni, templomot takarítani. Hiszen nagyon sok a munka, ahogy a felújítás egyes szakasza

Pakolás a termekben

befejeződik. Hálát adunk asszonyokért, akik mindig készek a szolgálatra. Hálát adunk a fiatal lányért, az erdélyi házaspárért, akik kétszer voltak csak még a Fasorban Istentiszteleten, de harmadszor már eljöttek takarítani, segíteni. Hálát adunk idős testvérekért, akik nehezen mozognak már, de mégis eljönnek port letörölgetni, könyveket kipakolni. Hálát adunk az édesanyákért, akik két-három gyermeket nevelnek, és a „nem létező” szabad idejükben itt takarítanak a templomban!

**És még tovább sorolhatnánk!
Dicsőség Istennek!**

Hálát adunk mindenkiért, aki jött segíteni

Bizony, nagyok a tereink. Szükség van folyamatosan segítségre! Az elmúlt időben, ahogy berendeztük a termeket, sokat takarítottunk a felújítás után különösen is. De a mindennapokban, a jövőben is szükség lesz rá! Hívjuk a Testvéreket! Álljanak be ebbe a szolgálatba! Mindig szükség van erre a segítségre.

Aki ideszánja idejét, megtapasztalja, hogy a lelke felüdül, mert Isten Országának adott ajándékot. A templom, és a gyülekezeti termeink közös otthonunk. Közös életterünk. Közös feladatunk.

**Hívjuk a Testvéreket!
Álljanak be ebbe a
szolgálatba!**

Lehet mindig jelentkezni Becske Ibolyánál, vagy Somogyiné Ficsor Krisztina lelkésznel

„MIND JÓ, AMIT ISTEN TÉSZEN”

Lassan fél éve, hogy Isten megállított. Igen, megállított. Régóta nem gondolom már, hogy bármi is véletlenül történne az életemben. Mindent az Ő szent közbeavatkozásaként értékelek, amikor valami akadály, betegség, szenvedés, próba, kísértés támad az életemben.

Pedig hogy is kezdődött?

Állásinterjúkra jártam. Szépen felöltöztem, igyekeztem a legjobb formámat adni a meghallgatásokkor. Futni jártam a Margitszigetre, hogy fitt legyek. Amúgy, persze, tudom, hogy a szépség nem kívül kezdődik, és nem is ott végződik, hanem egyes-egyedül belül.

A sport, a táplálkozás, az alvás, a nyugalom az, ami igazán szépít, mondják a haladóbb világi gondolkodók, akik már szintén rájöttek arra, hogy nem a krémeken, nem a bodorított hajakon, nem a fülönfüggőkön és nem a karpereceken, nem díszes ruhákon, divatos cipőkön vagy ékszereken múlik.

Én már régóta úgy látom, egyedül az szép, akit Isten tesz széppé belül, akinek a lelke szép.

Akit Ő megtisztít, kegyelmében tart, vezet, aki rögtön meglátja magán még a kis „bűnporszem”-et is abban a tükörben, amit Isten tart eléje.

Mióta megtértem- Istentől kapott egyik ajándékom - hogy egyre kevésbé akarok embereknek tetszeni.

Mit mond az Ige? „Ha még embereknek akarnék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.”

Ma már egyes-egyedül Istennek akarok tetszeni.

De egy állásinterjún, ilyen a világ, muszáj a külsőségekre is adni, és persze, a belsőre is.

Magabiztosnak lenni, lehangoltnak lenni, okosnak,

intelligensnek, tudni, mire mit feleljek, s mikor hallgassak inkább.

Az egyik nagy intézményben kommunikációs vezetőt kerestek. Az intézmény igazgatója egyértelmű jelét adta, szavakban is, hogy szíve szerint engem választana. Vártam, hogy újra behívjanak és megbeszéljük a részleteket.

És ekkor... történt valami.

Elromlott a mosógépünk. Amúgy is érett a cseréje, de én, mint jó háziasszony, aki nem akar fölöslegesen, idő előtt költeni, pláne nem százezreket, bíztam abban, hogy talán még egy évig kihúzza a régi öreg mosógépünk. Nem így lett. Egyre többször akadt el a program centrifugálás közben, s ilyenkor mindig rásegítettem a gépnek azzal, hogy kicsit megemeltem az elejénél, hátha nem jól vannak benne a ruhák, s a kiegyensúlyozatlanság miatt nem tudja végigvinni a centrifuga-programot. Ez a technika jó párszor segített, s úgy gondoltam, most is segít. Férjem otthon volt, ő is segített megemelni a gépet, s az beindult, tette a dolgát, kicentrifugálta a ruhákat, s én szépen kivihettem őket, és kitergettem. Két nap múlva azonban megismétlődött az eset. Egyedül voltam otthon. Ujra megemeltem a százkilós gépet..... körülbelül tíz perc múlva, amikor már teregettem, éreztem, nyilallás van a derekamban.....aztán végig a talpamig egészen fáj a bal lábam, zsibbadnak a lábujjaim....

Családtagjaim közül többen mondták elkeseredésükben, ezt jól megcsináltam, hogy jutott eszembe egyedül megemelni a mosógépünket.

Sántán, betegem nem fogok tudni helyt állni, sehol nem kellek majd.

Néhány nap múltán behívtak az említett kommunikációs vezetői állásra, ahol az előző kommunikációs vezető – aki úgy

volt, hogy távozik, s az ő helyére keresik az utódot – arról tájékoztatott, mégis marad, s lényegében egy beosztotti státusba vesznek fel embert, és részletezte a feladatokat. Kevesebb pénzért, ráadásul igen „munkás” állást kínált, de én ezzel együtt is vállaltam volna. Azt mondta, majd még keresni fog.

Az állásinterjúkon nagy biztonságot adott nekem, hogy egyik fasori testvéremről tudtam, imádkozik értem, s majd Isten oda vezet, ahol látni akar.

Nyugalom volt a szívemben, nem aggodalmaskodtam, hogy milyen munkát talállok.

Isten vezet – ez élt bennem –, s én hálás voltam ennek a fasori családnak, ahol a férj és a feleség is imádságban hordozta ügyemet.

AZ ÚR áldja meg őket gazdagon, de legfőképpen Istennek vagyok hálás őértük, hogy erre indította őket. Mindig megindít Isten jósága, irgalma, amikor érdemtelenül szeretetet, jóságot kapok Tőle vagy a fasori Testvéreken keresztül. Magamban mindig azt gondolom, hogy Isten munkálkodásának legékesebb bizonyítéka a Krisztus ábrá-

zatára átváltozó, egymás iránt szeretetet, törődést tanúsító sok Testvér, akik folyamatosan imádságban hordozzák egymást, akiket éppen „megmutat” nekik az ÚR. Isten végtelen jósága lélekben és testben is arra „kényszerít”, hogy meghajtom térdemet Őelőtte, és hálát adok Neki újra és újra. A testvérekben tapasztalt jóság és önzetlen szeretet lefegyverez, nem egyszer elsírtam magam, hogy mennyien imádkoznak értem. A napok teltek, és én szorgosan jártam állásinterjúkra, közben egyre romlott az állapotom. Az MRI vizsgálat szerint igen veszélyes helyen sérült meg a gerincem, tovább romlott egy közel húszéves gerincsérvem, közel kerültem a lebénuláshoz. Orvosokhoz és gyógytornászhoz jártam, de hiába, a gyógytorna gyakorlatok ahelyett, hogy javítottak volna az állapotomon, a számomra ijesztő tüneteket még jobban felerősítették. Esténként úgy feküdtem le, hogy nem tudtam, reggel mire ébredek.

Az én élő hitű szívem reszketett.

Közben a környezetemben élő világi emberek annyit láttak a velem történetekből: szegény nő, megemelte a mosógépét. Nem

“Uram, kihez mehetnénk, örök életnek beszéde van Tenálad, és mi hisszük és tudjuk, hogy Te vagy az élő Istennek Szentje.”

kellett volna, akkor nincs ez a baj.

Én azonban pontosan tudtam, hogy ha hibáztam is, az sincs véletlenül. Minden, ami most történik, az én tanítástomra van. Valami hátra van, amit még nem tanultam meg, s most ennek jött el az ideje.

Isten fegyelmező iskolába küldött, s én engedelmes tanítványként, mindent, de mindent meg akarok tanulni. Amit szükséges, azt el akarom szenvedni. Amit el kell engednem, azt el akarom engedni. Amiből meg akar tisztítani, abból meg akarok tisztulni.

Azt vettem észre az esti elalvások előtt, amikor támadtak a negatív gondolatok, hogy mi minden történhet meg velem, akkor eszembe jutottak igék, s ezek rögtön elmulasztották a tüneteimet. Magam is csodálatosnak találtam, hogy az Igék szó szerint gyógyítottak, s valahányszor egy-egy tünet megijesztett, én rögtön az Ige „fegyveréhez” nyúltam.

Heteken, hónapokon át nem akartam javulni, folyamatosan imádkoztam, de legjobban az erősített, amikor szeretett lelkipásztorunk, Somogyiné Ficsor Krisztina többször is felhívott, érdeklődött, tanácsot adott, de Testvérek is odajöttek hozzám, s azt mondták, imádkoznak értem. Várták, hogy azt mondom majd, jobban vagyok, de erről nem tudtam beszámolni. Az ijesztő tüneteim azonban mintegy két hónap múltán „eltűntek”, s bár továbbra is úgy kellett élnem és mozognom, mintha hímes tojásokon járnék, én boldog voltam. Isten olyan intenzíven tanított, a közelébe vont, hogy a testi megpróbáltatások egyáltalán nem tunk nagynak ezért az ajándékért.

A legváratlanabb pillanatokban értesültem arról, hogy imádkoznak értem. És én újra és újra elsírtam magam. Mi szebb ajándékot kaphatnék az életben a Testvérektől, s magától Istentől?

Isten jósága! Jó az ÚR! - csak erre gondoltam.

Kaptam új állást, nem a kommunikációs vezetőit, hanem szerényebbet.

Nincs nagy fizetés sem, de körülöttem szeretettel, egymást segítő kollégák dolgoznak. Álmodni sem álmodhattam volna jobb munkatársakról.

A munkám nem a reflektorfényben zajlik, és én ennek örülök.

Minden erőm az Igében, Istenben, Jézus Krisztusban van, s vadonatúj élmény és ajándék számomra, hogy amikor csak van egy kis szabadidőm, a munkahelyemen is ott van a Biblia, az asztalom sarkán, s én olvasom és olvasom.

Már nem hitmélyítő könyveket, hanem egyedül a Bibliát.

Sokkal többet olvasom naponta, mint amikor otthon voltam, s csak a napi Igét olvastam. S én rácsodálkozom az ismert Igékre, Pál apostolnak a Filippibeliieknek, az Efézusbeliieknek írt leveleire, a zsidókhöz írt levélre, és az összes többire, mert az ismert és sokszor olvasott szent szavak más megvilágításban, más hangsúlyokkal kerülnek elélem és tanítanak. És amikor a szobából kimegy a kolléganőm „cigi-szünetre”, én imádkozom. Az igék és imádságok tanítanak, rámutattak az életemben régi dolgokra, amik nem voltak helyesek, s még nem hoztam őket bűnbánatban Isten elé, vagy nem azt tanultam meg belőlük, amelyekre Isten most rámutatott. Azt gondoltam, helyesen gondolom, pedig egyáltalán nem gondoltam helyesen.

A kommunikációs vezetői posztot meghírdető intézményből azóta sem hívtak.

Nem mentem fel a honlapjukra, hogy megtudjam, ki nyerte el az állást.

„Mind jó, amit Isten tészen, szent az ő akaratja.”

Itt vagyok Isten iskolájában már régóta, reményeim szerint közelebb vont magához, és nagyon igyekszem engedelmeskedni Neki mindenben, amit megértet velem. Boldog vagyok a gerincservemmel, és mindazzal, amivel ebben a nehéz helyzetben megajándékozott.

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK KÉPEKBEN

Alábbi összeállításunkban a legutóbbi Harangszó megjelenése óta eltelt időszak eseményeiről, alkalmairól tudósítunk képekben.

Férfi csendesnapon Somogyi Péter kezdő áhítata

A csendes napon Juhos Ferenc tartott előadást „A pénz felemelkedése, avagy ami mögötte van”- címmel

Orgona-zene hallgatás a templomban

Gyülekezeti farsang 2025 februárjában. Seeman Borbála, aki a hittankönyv alapján öltözött be a biblia Ruthnak. Nagymamája egy egész napon át varrta a ruháját a hittankönyvben szereplő kép alapján.

A szolgáló asszonyok csoportja a férfiak köszöntő énekét hallgatja

MEGHÍVÓ

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”
Zsolt 118,29

HÁLAADÓ NAP

lelki otthonunk megújulásáért

2025 PÜNKÖSD HÉTFŐJÉN

A Budapest-Fasori Református Egyházközség Presbitériuma szeretettel hív mindenkit közös hálaadásra, a fasori református templomba, 2025. június 9-re, a 10 órakor kezdődő ünnepi istentiszteletre és azt követő szeretetvendégségre, együttlétre!

Kiemelt műemlék templomunk és épületegyüttesünk felújítása a gyülekezeti tagok, örökhagyó, egyéb adakozók, a Dunamelléki Református Egyházkerület, az Erzsébetvárosi Önkormányzat és Magyarország Kormányának támogatásával valósult meg.

BUDAPEST-FASORI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

HÍVOGATÓ NYÁRI CSENDES HETEKRE, TÁBOROKBA

Idén is várjuk nyári csendes heteinkre, táborainkba a gyermekeket, ifjakat és idősebbeket, családosoakat és egyedülállókat, mindenkit, aki vágyik hallani Isten igéjét. Azokat, akik szeretnének felüldülni a természetben, sportolni, kirándulni, együtt énekelni, beszélgetni, de legfőképpen Isten igéjére figyelni, abból tanulni, erőt meríteni, vigasztalódni, feltöltődni, vagy „csak úgy” egyszerűen továbbmenni az úton, amelyen járunk, de amelyen maga Krisztus vezet bennünket.

Ismét várunk Balatonszárszóra!

Balatonszárszón újra lehetőségünk nyílik gyülekezeti konferenciánk megszervezésére 2025. augusztus 7-10. között. Nagy élmény mindig ott lenni. Tavaly 150-en voltunk a gyülekezeti héten, idén legyünk 180-an! Tehát van hely azoknak, akik tavaly is voltak, és akik most jönnek először!

Mit jelent egy ilyen tábor?

Épülés és erősödés hitben, családi kapcsolatokban, gyülekezeti közösségben.

A gyerekek számára csodálatos a játszótér, a Balaton közelsége, a népes gyermek csapat. A felnőttek számára építő a lelki közösség, és Igei programok, a kirándulások, a közeli strand. Napi program: korosztályok szerinti áhítatok, csoportos feldolgozás, közösségépítő programok, szabadidős kirándulások, fürdés. Négy napra készülünk, melyben csak két szabadságos nap van.

Olyan költséggel vehetünk részt, ami reménységünk szerint sokunk számára elérhető lesz, még nagycsaláddal is. Ez a

költség azért valósulhat meg, mert a gyülekezet is támogatja a hetet. Jegyezzük elő a naptárba és készüljünk, tervezzük így nyarunkat és legyünk együtt a lehető legtöbbben! A helyszínről itt lehet bővebben informálódni: <https://sdgkonferenciakozpont.hu/>

Somogyiné Ficsor Krisztina lelkipásztor

Nyári táborok

- **Ifjúsági hétvége** 2025. április 4-6-ig
Táborvezető: Krisztován Márton
- **Pároskörös hétvége** április 24-27-ig
Táborvezető: Dr. Tolnay Lajos
- **Kincskereső gyermekhét** 2025.06.30 - 07.04. Táborvezető: Krisztován Klaudia
- **Konfirmandus hét** 2025.06.30 - 07.05.
Táborvezető: Somogyiné Ficsor Krisztina
- **Cserkészek hete** 2025.07.03 - 07.12.
Táborvezető: Diószegi Keve
- **Fasori napközis hittantábor** 2025.07.14 - 07.18. Táborvezető: Márton Melinda
- **Egyedülállók hete** 2025.07.27 – 07.31.
Táborvezető: Ecsedi Anna
- **Ifjúsági hét** 2025.07.29 - 08.03.
Táborvezető: Lelkipásztorok
- **Gyülekezeti csendeshét** 2025.08.07 - 08.10. Táborvezető: Somogyi Péter

FEJTÖRŐK ÉS TALÁLÓS KÉRDÉSEK GYEREKEKNEK

Kedves Gyermekek!

**Húsvétra készülve néhány jelképet hoztam nektek.
Vajon mindegyiket ismered már a bibliai történetekből?**

Virágvasárnaptól a nagyheti eseményeken át egészen Jézus feltámadásáig rengeteg fontos történés zajlott. Az egész világra hatással lettek ezek az események, sőt, rád és rám is hatással lett. Mert értünk, mindannyiunkért történtek. Jézus Krisztus életét adta értünk, és győzött a halálon. Feltámadt, élő Istenünk van, Akivel kapcsolatban lehetünk napról-napra. Ez a hitünk lényege.

Ezért fontos, hogy tudjuk pontosan mit is tett értünk Jézus ezen a megismételhetetlen héten, a nagyhéten.

Ha szeretnél többet tudni az egyes jelképekről, ezeket a bibliai igehelyeket keresd ki és olvasd el. Ennek segítségével meg tudod oldani az első feladatot.

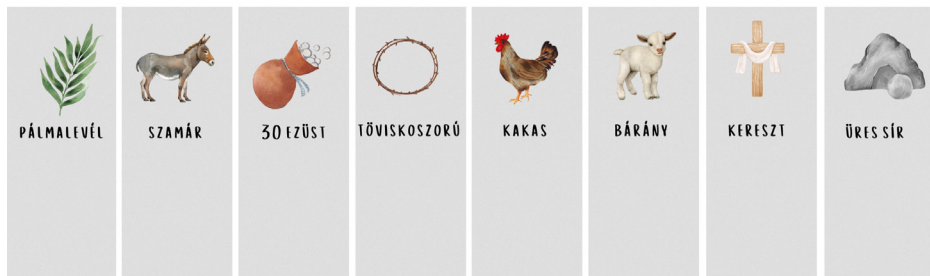
Pálmalevél: Jn 12:12-13 | Szamár: Jn 12:14 | 30 ezüstpénz: Mt 26:14-16 | Tövisszörű: Mt 27:29 | Kakas: Mt 26:34,75 | Bárány: Jn 1:29 | Kereszt: Jn 19:17,19 és Mk 15:24-26 | Üres sír: Jn 20:1-10

Ha még nem tudsz olvasni, vagy már készen vagy az első feladattal, akkor pedig megszámolhatod hány darab jelkép található a keretben. (A következő lap alján található képen)

Áldott feltámadás ünnepet!

Szeretettel: Klaudia néni

MIT JELKÉPEZNEK A KÖVETKEZŐ HÚSVÉTI SZIMBÓLUMOK? ÍRD A KÉPEK ALÁ!

HÍVOGATÓ NYÁRI GYERMEKTÁBORAINKBA

Kedves Szülők! Kedves Gyermek!

A fasori gyülekezet szolgálóival 2025-ben két gyermektábort szervezünk. Mindkettőre nagy szeretettel hívogatunk. Mi már nagy lelkesedéssel és imádsággal készülődünk. Melyik ez a két tábor?

Kincskereső Tábor

Szeretettel várunk minden gyermeket a Kincskereső Táborba, aki szívesen együtt töltené egy szép hetet Katalin pusztán. Csendes, szép környezetben, sok játékkal, bibliai témájú foglalkozásokkal, kézműves és sport lehetőséggel. Minden évben „meny-nyei kincseket” gyűjtünk, és ezen felül sok élménnyel és új barátságokkal gazdagodva térünk haza.

A tábor időpontja: 2025.06.30-07.04.

Helyszín: Katalin pusztai Diáktábor, Szende hely

Kiket várunk? Leendő első osztályosoktól 6. osztályt végzetekig minden gyermeket, aki szívesen jön.

Jelentkezés határideje: Április 30. (Jelentkezési lap elküldésével és előleg fizetéssel.)

Jelentkezési lapot itt tudnak kérni:
hivatal@fasor.hu

Bővebb információt a táborvezetőnél,
Krisztován Klaudia beosztott lelképásztornál tudnak kérni:
krisztovan.klaudia@gmail.com

Fasori Napközi Hittantábor

Nagy örömmel várunk minden gyermeket a fasori napközi hittantáborunkba, amely minden évben izgalmas játékokkal, programokkal várja a gyermekeket. Már megszokhattátok, hogy minden évben különleges csapatjátékok, bibliai témájú foglalkozások, kézműves program gazdagítja a hetet. Idén a fasori gyülekezet felújított, szép termében lehetünk együtt. De múzeumlátogatás, kirándulás is színesíti a programot!

A tábor időpontja: 2025.07.14-18.

Tábor helyszíne: Bp-Fasori Református Egyházközség

A hét témája: Hozzád tartozom, bibliai történetek feldolgozása

Jelentkezés: hivatal@fasor.hu

Bővebb információt **Márton Melinda** táborvezetőnél tudnak kérni. **Elérhetősége: +36 30 923 8525**

Nagy szeretettel várjuk a jelentkezéseket. Keressenek bennünket bátran, ha többet szeretnének tudni a táborainkról.

Aldást, Békességet!

Szeretettel várjuk a találkozást!

Klaudia és Melinda, a tábor szervezők

NYOMOZZ, VAJON HÁNYSZOR TALÁLOD MEG AZ EGYES JELKÉPEKET!

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez.

A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi, valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

A Heidelbergi Káté harmadik részével, az imádkozásról szóló kérdésekkel foglalkozunk. Egyházunkban nagy irodalma van az imádságnak, ámde Cseri Kálmán most egy képet mutat fel nekünk. Egy rajzot, amely egy kisgyermeket ábrázol a kicsinyektől megszokott kéredzkedő mozdulattal: vegyél föl! A magasból pedig két hatalmas kéz nyúlik le. Csak a kéz látszik, amelyik gyöngéden a hóna alá nyúl, és könnyedén magához emeli. Ez a felfelé tartott két kicsi kéz mindent magába foglal, amit a Biblia az imádságról tanít. Engedjünk a Lélek vezetésének, amikor szemünk előtt feltűnik ez a kép, és így olvassuk el a 47. úrnapja kérdését és az arra adott feleletet!

Melyik az első kérdés?

„Szenteltessék meg a te neved.” Azaz: add először, hogy téged igazán megis-

merjünk, hogy megszenteljünk, dicsérjünk és magasztaljunk minden művedben, amelyekben mindenhatóságod, bölcsességed, jóságod, igazságod, irgalmasságod és igaz voltod tündöklök. Továbbá add, hogy egész életünket, gondolatainkat, beszédünket és cselekedeteinket arra irányítsuk, hogy nevedet miattunk ne gyalázzák, hanem szálljon arra dicséret és dicsőség.

Hitvallásunk ebben a feleletben kettős feladatot ad az imádkozó embernek. Egyrészt táplálja igazi istenismerete életének istentiszteletét, másrészt egész életvitelével védenie kell Isten nevét a gyaláztatótól. Istennek van neve – tanítja Szathmáry Sándor –, az Ószövetségben titkot fejezett ki, de ez a titok feltárult Jézusban. Keresztje azt hirdeti, hogy értünk van az Isten. Feltámadása és a Lélek eljövetele pedig azt, hogy bennünk az Isten. Jézuson keresztül az Isten neve megszentelődött, láthatóvá lett, átragyogott, és megismerhettük egész gazdagságában. Az Isten szentségével való találkozás leleplező. Fekete Károly arról ír, hogy Isten szentségének jelenléte követeli a bűn, az igazságtalanság, a tisztátalanság feltárulását. Minél közelebb jön Isten, annál nagyobb a bűn romboló munkájának lelepleződése. Vannak emberek, akikről tudjuk: nekik semmi sem szent. Az ilyenek nem ismernek semmilyen határt. Nem rettennek vissza semmitől. Nem válogatnak az eszközökben, a módszerekben. Életük a két lábon járó szentségtelenség. Nem szent

a becsület, a tisztesség, a szavahihetőség. Nem szent a hír, az információ, az adat. Nem szent a házasság, a tulajdon, a haza. Nem szent az élet, a lélek, és a meggyőződés sem. Amikor az egyénből vagy a közösségből kivész a Szentséges fegyelmező tudata, az okozza az igazán nagy válsághelyzeteket.

Az Istentől küldetést kapott embernek és gyülekezetnek ilyenkor még erőteljesebben és még kitartóbban kell imádkoznia: Szenteltessék meg a te neved!

A riasztó, mindent elborító sötétségben ismerheti fel az ember, és döbbenhet rá a drága kincsre: Isten szent nevére – mondja káté magyarázatában Ablonczy Dániel egy bányaszerencsétlenség tizenkét napig tartó bizonytalan, de végül szerencsés kimenetelű történetét idézve.

Mit jelent megszentelni Isten nevét – teszi fel a kérdést Cseri Kálmán, és meg is válaszolja: magában foglalja Isten imádatát, dicsőítését és a Neki való engedelmisséget. Tanuljuk meg tehát imádni Istent. Az Ő neve megszentelésének másik formája, hogy megvalljuk Őt ebben az igen sötét időszakban, amikor tömegek élnek kimondhatatlan tudatlanságban Istennel kapcsolatban. A Sátán becsempészett a tudatunkba számtalan, kimondottan istentelen ismeretet és információt. Viszont nekünk adódik lehetőségünk arra, hogy amikor elképesztő badarságokat mondanak Urunkról, megszólaljunk és elmondjuk, valójában kicsoda Ő. Ne féljünk megvallani előttük azt az Istent, akit már megismertünk. **Ha Isten szentsége egyre jobban átjár minket, mi is egyre inkább szentek**

leszünk. Vagyis mások, mint a világ. Mert aki a megszentelődés útján előre halad, az másként neveli gyermekeit, másként költi el a pénzét, de másként is keresi meg. Másként osztja be idejét, másként él, s másként hal meg. A szent az Istennel van közösségben. Ilyen emberekre van szüksége ennek a profanizálódó, Istentől eltávolodó világnak. Imádkozzunk azért, hogy a mi életünk úgy formálódjék át, hogy felragyogjon rajtunk Isten szentsége! Nagy szükség van erre. Olykor tapasztaljuk is, hogy a gyenge keresztyénség sokféle álszentsége még ösztönzi és tüzezi is a szentségtelenek táborát. Keserves meghallani: *„Bizony, miattatok gyalázzák az Isten nevét a népek között”* (Róma 2,24). Fekete Károly is figyelmeztet bennünket arra, hogy az imádkozó ember, aki egész életvitelével védeni akarja Isten nevét a gyaláztatól, törekszik a megszentelődésre, megzabolazza nyelvét, kontrollálja a tetteit, megszüri a gondolatait...

A megszentelődésre törekvő, szolgálataba lépő emberhez Pál apostol így szól: *„Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, amelyet ismer és olvas minden ember”* (2Korinthus 3,2-3). Krisztus nem írt könyvet, nem küldött senkihez írásba foglalt levelet, mint Pál – pontosít Sarkadi Nagy Pál –, Ő levelét életekbe írta. Az az akarata, hogy élő levelei legyenek, ezért mondta tanítványainak: *„Úgy fényljék a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat”* (Máté 5,16).

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN MEGKERESZTELT GYERMEKEK

Juhász Gergely és
Incze Zsófia gyermeke

Juhász-Incze Ilona

Nagy István és
Balogh Zsófia gyermeke
Nagy Kamilla

NAGYHETI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

- ◆ Április 16 és 17-én, szerdán és
csütörtökön 18 órától

NAGYHÉT-HÚSVÉTI ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ Április 13-án Virágvasárnap 10
órákor istentisztelet és családi nap
- ◆ Április 18-án Nagypénteken 10
órákor úrvacsorás istentisztelet és 17
órákor LISZT Ferenc: VIA CRU-
CIS / A KERESZTÚT A keresztút
14 állomása című műve hangzik el
a Psalterium Hungaricum Kórus
előadásában.
- ◆ Április 20. Húsvét vasárnap 8, 10 és
17 órákor úrvacsorás istentisztelet,
15 órákor siketmisszió istentisztelete
úrvacsorával
- ◆ Április 21. Húsvét hétfő 10 órákor
úrvacsorás istentisztelet

KONFIRMÁCIÓ HITVALLÁS- ÉS FOGADALOMTÉTEL

- ◆ Június 1. vasárnap 10 óra

KÉZ-MŰ-HELY

- ◆ Május 11. vasárnap 18 óra
- ◆ Június 15. vasárnap 18 óra

JELNYELVI ISTENTISZTELETEK

- ◆ Április 20. vasárnap 15 órákor
Húsvéti istentisztelet és úrvacsora
- ◆ Április 27. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Május 11. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Május 25. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Június 8. vasárnap 15 órákor
Pünkösdi istentisztelet és úrvacsora
- ◆ Június 29. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Július 13. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Július 27. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet és Úrvacsora
- ◆ Augusztus 10. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet
- ◆ Augusztus 31. vasárnap 15 órákor
Istentisztelet és Úrvacsora

EVANGELIZÁCIÓS HÉT

- ◆ Május 5-9-ig, hétfőtől-péntekig 18
órákor

PÜNKÖSDI ELŐKÉSZÍTŐ ALKALMAK

- ◆ Május 29. csütörtök
Mennybemenetel ünnepe 8 óra
istentisztelet a Juliannás gyerekekkel
és 18 órákor istentisztelet
- ◆ Június 4-6 -ig, szerdától péntekig 18
óra
- ◆ Június 9 hétfőn 10 órákor hálaadó
istentisztelet a templom felújításáért

PÜNKÖSDI ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- ◆ Június 8. vasárnap 8, 10 és 17
órákor úrvacsorás istentisztelet, 15
órákor siketmisszió istentisztelete
úrvacsorával
- ◆ Június 9. hétfő 10 órákor hálaadó
istentisztelet

HAVI ALKALMAINK

- ◆ **Gyülekezeti imaközösség** a hónap 2. vasárnapján 8.30-kor
- ◆ **Ifjúsági istentisztelet** a hónap 2. vasárnapján 18 órakor
Május 11. vasárnap 18 óra
Június 15. vasárnap 18 óra
- ◆ **Teaház** minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után
- ◆ **Úrvacsorai istentisztelet** a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órakor
- ◆ **Férfi bibliaóra** a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ **Női kör** a hónap 3. keddjén 18 órakor
- ◆ **Kéz-Mű-Hely** a hónap 2. és 4. keddjén
- ◆ **Pénteki pároskör** a hónap 3. péntekjén 18 órakor
- ◆ **Közös bibliaóra** a hónap utolsó péntekjén 18 órakor
- ◆ **Filmklub** hirdetés szerint
- ◆ **Szombati pároskör** a hónap 2. szombatján 17 órakor

*Nyáron változik az alkalmak rendje.
Mindig nézzük meg a honlapon
a hirdetéseknel az aktuálisat!*

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap

kedd: 10-13 óráig

szerda: 10-13 (ekkor csak 11-13 óráig van lelkészi jelenlét), és 15-18 óráig (ekkor csak 16.00-17:45 óráig van

lelkészi jelenlét)

csütörtök: 11-13 óráig

péntek: 10-13 óráig

Kérjük, éljenek a bejelentkezés lehetőségével, a 06-30-327-9761 telefonszámon, vagy a hivatal@fasor.hu e-mail címen.

Mostani számunkba a fotókat és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Dévai-Józsa Gábor, Furuglyás Márta, Kovács Tibor, Simon András, Somogyi Péter, Széplaki György. Isten áldását kérve hálás szívvel köszönjük szolgálatukat.

HETI ALKALMAINK

- ◆ **Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás** vasárnap 10 óra
- ◆ **Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt**
- ◆ **Siloám online imacsoport szenvedélybetegként** hétfő 18 óra
- ◆ **Bibliaóra** kedd 10 óra
- ◆ **Gyülekezeti bibliaóra** szerda 18 óra
- ◆ **Baba-mama kör** csütörtök 9.30-tól
- ◆ **Nyugdíjasok bibliaórája** csütörtök 15 óra
- ◆ **35 felettiek bibliaórája** csütörtök 18 óra
- ◆ **Fiatál felnőttek köre** péntek 18 óra
- ◆ **Ifjúsági óra** péntek 18 óra

Kivéve hónap utolsó hetében

TANFOLYAMAINK

- ◆ **Kereszt-kérdések tanfolyam** évente kétszer indul. 10 alkalom.

Ajánljuk azoknak, akik szeretnének megerősödni hitünk alapigazságaiban és Márk evangéliumával mélyebben megismerkedni.

- ◆ **Tanúim leszteek tanfolyam** szeptember végén indul. 9 hónapon át.

Ajánljuk azoknak, akik hitükben elmélyülni szeretnének. Négy részből áll, melyben bibliaismeret, Isten-, és önismereti rész, küldetésünkről gyakorlati tanítás, és a munka keresztyén felfogásáról vannak anyagok. Sokat lehet tanulni általa.

Jelezzük részvételi szándékunkat a hivatal@fasor.hu email címen!

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

www.fasor.hu

E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felölös szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Kovács Dénes
ISSN azonosító: 2939-8886